СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIII П'ЯТНИЦЯ, 1 ГРУДНЯ 2006 РОКУ ЧИСЛО 48 VOL. CXIII FRIDAY, DECEMBER 1, 2006 No. 48

Верховна Рада визнала Голодомор геноцидом

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – У вівторок, 28 листопада, в політичному житті України сталася важлива подія: Верховна Рада визнала Великий голод в Україні 1932-33 років антиукраїнським геноцидом. За це рішення було подано 233 голоси. Від Партії Регііонів „за" проголосувало двоє депутатів, від БЮТ – 118, від „Нашої України" – 79, від Соцпартії – 30, і 4 позафракційних. Не голосувала фракція комуністів у повному складі, але один з депутатів-комуністів, Олександер Голуб, голосував „проти".

Проєкт, який з цим рішенням набув статусу закону, подав до парляменту Президент країни В. Ющенко. Під час розгляду депутати внесли до тексту свої поправки, зокрема у статті про визнання Голодомору геноцидом було змінено слова „українська нація" на „український народ".

В ухваленому законі підкреслюється, що публічне заперечення Великого голоду 1932–1933 років в Україні „визнається наругою над пам'яттю мільйонів жертв Голодомору, приниженням гідности Українського народу і є протиправним".

У президентському законопроєкті заборона публічного заперечення Голодомору містилася саме в проєкті, поданому Президентом.

Тим часом законопроєкт, поданий Партією регіонів, пропонував трактування геноциду як „злодійські дії тоталітарного репресивного сталінського режиму, спрямовані на масове знищення частини українського та інших народів СРСР в результаті штучного Голодомору 1932-1933 років". Партія Регіонів також наполягала на тому, щоб викреслити слово „забороняється" зі статті законопроєкту, в якій йдеться про публічне заперечення Голодомору.

Голова парляменту Олександер Мороз окремо ставив на голосування законопроєкти від Партії Регіонів і від Президента.

(Закінчення на стор. 3)

Україна пам'ятає!

КИЇВ. – 25 листопада Україна вшанувала пам'ять жертв Голодомору і політичних репресій, здійснених московсько-більшовицьким режимом. Масові заходи, присвячні пам'яті мільйонів невинних жертв Голодомору, відбулися в багатьох містах і селах, а державні акції, під провідництвом Президента Віктора Ющенка, відбулися в Києві, почавшись вранці того дня Панахидою у Софійському соборі. У спільній молитві єрархів християнських Церков взяв участь Президент В. Ющенко з родиною.

Опісля Президент України взяв участь у церемонії закладення символічного каменю на місці Меморіального комплексу пам'яті жертв Голодомору, який постане у центрі Києва. Промовляючи під час цієї церемонії, В. Ющенко закликав українських політиків консолідуватися навколо теми Голодомору і, як він висловився, „не допускати ганьби", ведучи дискусії щодо визнання подій 1932-33 років актом геноциду проти українського народу.

Український керівник наголосив, що він не просить, а вимагає цього визнання від Верховної Ради. „Це обов'язок Верховної Ради, - підкреслив Президент, - неминуча вимога історії, така сама, як Акт проголошення української незалежности".

О 3-ій годині почався скорботний хід від Софійського майдану до Михайлівської площі, де було покладено квіти до Пам'ятного знака „Жертвам Голодомору 1932-1933 років". У зверненні, виголошеному на Михайлівському майдані, Президент Ющенко закликав Росію вшанувати на державному рівні пам'ять жертв Голодомору в Україні.

Рівно о 4-ій годині дня за київським часом в Україні було оголошено хвилину мовчання. А

(Закінчення на стор. 3)

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко, члени його родини і голова Верховної Ради Олександер Мороз в момент загальнонаціональної акції „Засвіти свічку" в День пам'яті жертв голодоморів та політичних репресій 25 листопада ц. р. *Фото УНІАН*

Зустріч з автором книги про українців Чикаґо

Проф. Мирон Куропась

ЧИКАҐО. – В Українському Національному Музеї 17 листопада відбулась багатолюдна зустріч з Почесним членом Головного уряду Українського Народного Союзу Мироном Куропасем, автором нової книжки „Ukrainians of Chicagoland" – дослідженням з історії української еміґрації. Доля його дивовижна, як і доля його батька Степана, який, відкривши для себе Америку у 1928 році, упродовж всього життя допомагав еміґрантам. М. Куропась народився у тридцятих роках минулого століття у Чикаґо. Особливої подяки заслуговує його активність, як члена Українського Народного Союзу, в організації приїзду та влаштуванні побуту і праці повоєнній хвилі еміґрантів.

Родині Куропасів вдавалося, крок за кроком, прокладати дороги, аби утвердити і уславити українство на новій землі. З-під пера проф.

(Закінчення на стор. 19)

Отруєння О. Литвиненка: слід веде до Москви

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Колишній співробітник ФСБ Росії Олександер Литвиненко, отруєний невідомим у Лондоні на початку листопада, помер 23 листопада увечері в лондонській лікарні „University College Hospital". О. Литвиненко був госпіталізований три тижні тому після зустрічі 1 листопада з колишнім охоронцем Бориса Березовського Андрієм Луговим і підприємцем Дмитром Ковроном.Того ж дня О. Литвиненко зустрічався з Маріо Скарамела, який, імовірно, передав йому інформацію про вбивців Анни Політковської. Служба зовнішньої розвідки Росії відкинула будь-яку причетність до отруєння колишнього співробітника ФСБ, але заявила про готовність співпрацювати з британськими спецслужбами у пошуках тих, хто отруїв О. Литвиненка. У документі, записаному зі слів О. Литвиненка незадовго до смерти, вся відповідальність за його смерть покладається на президента Росії В. Путіна. Батько Олександра, Вальтер Литвиненко також звинуватив Кремль у смерті свого сина. „Рука Москви дістала його і в Лондоні", – заявив він в прямому етері каналу CNN. В записці, зачитаній другом покійного Олександром Гольдфарбом, є звернення „до людини, яка несе відповідальність за мій нинішній стан". „Ви досягли успіху в тому, щоб я замовк, але ця тиша коштує багато чого. Ви показали себе варварським і безжальним, саме таким, яким вас зображують ваші критики", – сказано в записці.

Президент Росії В. Путін висловив жаль, що такі трагічні події, як смерть людини, використовуються для політичних провокацій.

„У висновку британських лікарів не вказано, що це насильницька смерть. Значить, немає предмету для розмов подібного роду", – ска-

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Чому Дж. Буш не прийме В. Януковича

КИЇВ. — Зустріч прем'єр-міністра України Віктора Януковича під час візити в США з американським Президентом Джорджем Бушем не запланована, повідомив Посол США в Україні Вільям Тейлор. В. Янукович у США вирішуватиме питання з віце-президентом США Діком Чейні. „Прем`єр-міністрові не вистачає статусу, щоб під час своєї візити зустрітися з Президентом Дж. Бушем. Згідно з традицією, прем`єр-міністрів різних країн приймає саме віце-президент США. - Чиновників у Вашинґтоні насамперед цікавитимуть успіхи України в підготуванні вступу до СОТ", - сказав В. Тейлор. Посол підкреслив, що американці занепокоєні введенням Україною обмежень на експорт зерна, і якщо ця проблема так і не вирішиться до грудня, їй буде приділено особливу увагу. Передбачається, що під час зустрічі з Д.Чейні буде порушене питання розпрацювання шельфу Чорного моря, чому американський віце-президент приділяє особливу увагу. Американці не залишать осторонь тему перспективи України щодо вступу в НАТО, щодо якої в прем'єра є своя думка, котра дещо відрізняється від думки Президента України Віктора Ющенка, зазначив В.Тейлор.

В. Ющенко доручив урядові до 22 листопада подати йому на затвердження проєкт директив делеґації України під час візити прем`єра. 28 листопада у Міністерстві закордонних справ України відбулася зустріч Бориса Тарасюка з Послом США в Україні Віліамом Тейлором, де обговорювався стан українсько-американського співробітництва. Сполучені Штати вважають Україну своїм стратегічним партнером. „Впродовж років, особливо останніх двох років, народ України продемонстрував сильну волю до незалежности і до демократичної форми правління. Це в стратегічних інтересах Сполучених Штатів і світу", – сказав Посол В. Тейлор.

Серед іншого, порушено питання про можливість перенесення візити прем'єр-міністра В. Януковича до США у разі невчасного підготування усіх необхідних матеріялів. Головна причина полягала в тому, що директиви для української делеґації не були представлені до схвалення у визначений Президентом час. 29 листопада директиви були схвалені урядом і того ж дня затверджені Президентом України Віктором Ющенком. Візита прем'єра В. Януковича до США відбудеться 3-7 грудня.

Студент домігся, щоб його навчали українською мовою

ЛУГАНСЬК. — Жовтневий районний суд міста Луганська 27 листопада задовольнив позов студента Сергія Мельничука і зобов'язав Східньоукраїнський національний університет ім. Володимира Даля здійснювати навчання цього студента українською мовою.Також суд зобов'язав університет сплатити С. Мельничукові 1 тис. грн. відшкодування моральної шкоди. Згідно з постановою суду, С. Мельничук 12 грудня 2005 року звернувся до суду зі скаргою про порушення в університеті конституційного права на всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України, оскільки в університеті викладання здійснюється російською мовою. С. Мельничук до 27 лютого цього року був студентом першого курсу заочного відділення Східньоукраїнського національного університету ім. Володимира Даля за спеціяльністю „журналістика", а з 1 вересня 2006 року він студент першого курсу Навчально-наукового інституту права і історії Східньоукраїнського національного університету ім. Володимира Даля.

Заклики допомагати країнам – не членам НАТО

РИҐА, Латвія. — 27-28 листопада відбулася зустріч керівників 26 держав Північноатлантичного бльоку. На другий день зустрічі Президент Латвії Вайра Віке-Фрейберґа закликала НАТО допомагати країнам, які ще не входять до Альянсу: „Ми просимо усі країни-члени НАТО тримати двері відчиненими та переконатись, що усі, хто готовий захищати та вмирати за ті ж інтереси, які поділяємо ми – Латвія та інші країни Центральної та Східної Европи, – мають можливість користуватись такими, як в нас, безпекою та свободами". Напередодні, виступаючи перед студентами Університету Латвії, Президент США Джордж Буш заявив: „Ми також підтримуємо керівників України, коли вони борються проти корупції, розвивають верховенство права і допомагають справі миру. Наша позиція чітка: з тим, як в Україні утверджується демократія, і її керівники здійснюють життєво важливі реформи, членство в НАТО залишиться відкритим для українського народу, якщо він зробить такий вибір". Відкриту підтримку вступу до НАТО американський президент висловив і Грузії – за умови, якщо ця країна буде продовжувати шлях реформ. Генеральний секретар НАТО Яап де Гооп Схефер повідомив, що сили швидкого реаґування Альянсу віднині „цілком боєздатні". До складу цього континґенту входять 25 тисяч повністю озброєних військових, яких доправляють до „гарячих точок" плянети. Головною темою переговорів на зустрічі було розширення НАТО, посилення співпраці з країнами, які наразі не входять до Альянсу, а також місія бльоку.

Україна виступає за економічний розвиток СНД

МІНСЬК, Білорусь. —Міністер закордонних справ України Борис Тарасюк 27 листопада, під час засідання Ради міністрів закордонних справ СНД, назвав економічний вимір Співдружности незалежних держав найбільш актуальним. На зустріч країн голів СНД прибули всі президенти країн СНД, за винятком голови Туркменістану. Головне питання, яке було винесене міністрами закордонних справ на порядок денний зустрічі голів держав СНД, стосувалося реформування самої співдружности. Міністри закордонних справ рекомендували президентам створити спеціяльну комісію з реформування на рівні заступників керівників зовнішньополітичних відомств країн СНД. Всі міжнародні організації реформуються, і СНД не має бути винятком, заявив представник Казахстану Касим Токаєв. Під час зустрічі країн СНД В. Ющенко провів двосторонні зустрічі з президентами шести країн колишнього СССР.

У Києві презентували „веб-сайт" НАТО

КИЇВ. — У Києві предсравлено „веб-сайт", тобто інтернетну сторінку НАТО. Її адреса - www.ukraine-nato.gov.ua. Під час презентації заступник директора Департаменту НАТО Міністерства закордонних справ України Владислав Яснюк зазначив, що ця сторінка є чисто інформаційною і не є рупором якоїсь політичної сили. „Ми не займаємось пропаґандою, ми робимо інформаційну роботу, щоб надати громадянам України об'єктивну інформацію про НАТО та взаємини України з північноатлантичним альянсом", - сказав В. Яснюк. Він зазначив, що „веб-сайт" оновлюватиметься щодня.

ВР прийняла заяву міністра Ю.Павленка про відставку

КИЇВ. — Верховна Рада 29 листопада звільнила, на його власне прохання, Юрія Павленка, члена партії Народний союз „Наша Україна" з посади міністра в справах сім'ї, молоді й спорту. Ю. Павленко не погодився працювати в уряді В. Януковича, і подав як одну з причин „моральну розбіжність поглядів" щодо Закону про Голодомор. Ю. Павленко вважає Голодомор геноцидом, а Партія Реґіонів - ні. Минулого місяця міністри від „Нашої України" подали у відставку у зв'язку з переходом фракції в опозицію. Раніше Верховна Рада звільнила міністрів юстиції та культури – Романа Зварича та Ігоря Ліхового. На початку цього тижня перший заступник голови парляменту Адам Мартинюк повідомив, що міністер охорони здоров'я Юрій Поляченко відкликав свою заяву про відставку. В уряді також залишаються працювати міністри, призначені за квотою Президента – оборони Анатолій Гриценко та закордонних справ Борис Тарасюк.

Ю. Тимошенко розповіла про помаранчеве майбутнє України

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — 21 листопада провідниця БЮТ Юлія Тимошенко розпочала свою першу закордонну візиту до Брюселю – як провідник української опозиції. Ю.Тимошенко провела зустріч з Комісаром ЕС з зовнішніх взаємин Бенітою Фереро-Вальднер і Верховним представником ЕС Гав'єром Соланою. У ході візити Ю. Тимошенко виступила у Центрі европейської політики (ЕРС) з доповіддю: „Україна – чи залишиться майбутнє помаранчевим?". Вона також виступила та провела дискусію на позачерговому засіданні делеґації ЕС у Комітеті міжпарляментського співробітництва між Україною та ЕС. Провідниця БЮТ зустрілася з головою групи соціялістів Европарляменту Мартіном Шульцом і президентом Европейської народної партії Вільфредом Мартенсом.

Партія Реґіонів втрачає підтримку

КИЇВ. — Від серпня по жовтень рівень підтримки Партії Реґіонів в Україні знизився на 10 відсотків, свідчать висліди опитування, проведеного Фондом „Громадська думка". За даними опитування, якби парляментські вибори відбулися в найближчу неділю, за Партію Реґіонів проголосувало б 27.6 відсотка опитаних, проти 37.5 відсотка у серпні. Рівень підтримки БЮТ також трохи знизився – з 17.3 відсотка у серпні до 16.7 відсотка у кінці жовтня-початку листопада. Незмінним залишився рівень підтримки Соціялістичної партії – 3.6 відсотка, а рівень підтримки „Нашої України" навіть дещо зріс – з 9.9 відсотка до 10.4 відсотка, як і рівень підтримки Компартії – з 3.6 відсотка до 4.4 відсотка. Разом з тим, порівняно з серпнем, значно зросла кількість осіб, які голосували б проти всіх – з 7.1 відсотка до 13.8 відсотка опитаних. Опитування проводилося з 29 жовтня до 7 листопада. В ході опитування було опитано 2000 осіб старших 18 років із 160 населених пунктів України.

Українці назвали свої найгостріші проблеми

КИЇВ. — Більше половини громадян України вважає нинішню ситуацію в країні напруженою. Про це свідчать висліди всеукраїнського дослідження „Рівень толерантности в Україні", проведеного Міжнародним центром толерантности за сприяння Інституту прикладних гуманітарних досліджень, які були оприлюднені 16 листопада, а були проведені у вересні- жовтні 2006 року. „Аналіза поглядів опитаних щодо змін, які відбулися за останні два роки, свідчить про явне загострення напружености у суспільстві", - сказала керівник соціологічної служби Інституту прикладних гуманітарних досліджень Олена Волянська.

Понад 67 відсотків населення України оцінюють теперішню ситуацію як напружену, і лише 11 відсотків опитаних - як спокійну, і 1 відсоток - як добру. Згідно з вислідами дослідження, найгострішими проблемами сьогодні є зростання цін на продукти першої необхідности - 47 відсотків, низький рівень заробітної плати – 45 відсотків, економічні проблеми – 29 відсотків та незадовільний стан медичних послуг і злочинність (відповідно 24 відсотки та 23 відсотки). Щодо толерантности українців в міжнаціональних стосунках, то, за даними дослідження, громадяни України виявляють значну віддаленість від представників неевропейської раси. Згідно з вислідами, також є вкрай неґативним ставлення до представників ромської спільноти. Майже 65 відсотків громадян України не бажають бачити ромів своїми співвітчизниками, а 40 відсотків - виступають за те, щоб вислати їх за межі України. Дослідження занотувало і неґативне ставлення українських громадян до міґрантів та біженців. Також дослідження показало, що представників афроазійських країн опитувані взагалі не розглядають як постійних жителів України. Відповідно до вислідів дослідження, вкрай ізольованими у повсякденному житті залишилися представники сексуальних меншин та носії ВІЛ/СНІД. Опитування проводили з метою визначення рівня толерантности українців до представників різних соціяльних груп. В опитуванні взяли участь 1167 осіб з 65 населених пунктів 15 областей України віком від 18 років.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Україна...

(Закінчення зі стор. 1)

після цього розпочалася загальнонаціональна акція „Засвіти свічку.“

Увечорі того суботнього дня в Національній Опері України в Києві відбувся мистецький захід-реквієм „Народ мій є!“, на якому виступали відомі особистості української культури, серед них, зокрема, – член Українського Центру Міжнародного ПЕН-клюбу, член Національної спілки письменників України, лавреат нагороди ім. Василя Стуса, поет Мойсей Фішбейн, уривок з промови якого подаємо нижче:

„Друзі! Українська нація вбивана й не вбита, винищувана й незнищенна. В українців забирали землю, мову, культуру, історію, волю, саме життя. Винищували під корінь українську інтелігенцію, українську еліту. Ув’язнювали й розстрілювали. Винищували цвіт української нації – українських хліборобів. Висилали в Сибір. Убивали голодом. Чинили геноцид. Ті, хто сьогодні сміє заперечувати, що Голодомор 1932 – 1933 років був геноцидом української нації, не бояться й не знають Бога. Вони знають і бояться лише пахана й кілерів. Вони пахолки. „Раби, підніжки, грязь Москви“. Вони не українці. Вони україноподібне чортовиння. Вони виплодки народовбивць. З тими, хто сміє заперечувати, що Голодомор був геноцидом, мають розмовляти не публіцисти, не політологи, не політики, а українські слідчі (я наголошую: українські слідчі). Щойно український Президент України (я наголошую: український Президент України) зробив кроки назустріч не абстрактним людям, а українській нації, щойно він на повен голос назвав Голодомор геноцидом – українoподібне чортовиння заволало. «Нє нужно слова „ґеноцид“, можно назвать іначе», – заволав один. „Он роєт ров мєжду славянскімі народамі!“ – заволав інший. Рів було вирито 1933 року. Величезний рів. Величезну яму. Величезну українську могилу. В неї лягли не десятки, не сотні, не тисячі, не десятки тисяч – мільйони українських селян: діти, жінки, чоловіки… І не було їм допомоги. Праведників народів світу поруч не було. Панове, чи знаєте ви, як погибало, як конало з голоду українське село в центрі Европи? Спочатку їли рештки картопляного лушпиння. Потім жолуді. Потім бруньки. Потім коріння й листя. Їли собак, котів, горобців, хробаків, шкіру, підошви. Потім село перетворилося на пустелю. Діти вночі кричали, хлібця в мами просили. В мами хлібця не було. Потім дитячих голосів було вже не чути. Потім село починало жалібно вити. Потім тихо стогнало. Потім замовкало й перетворювалося на кладовище. А держава хліб мала. Це було народовбивство. Це був геноцид. Я знаю про Голодомор не від істориків, не від публіцистів, не від письменників. Я знаю про Голодомор від моєї мами. Моя мама, Сара Аронівна Матусовська, 1932 – 1933 років була вчителькою української мови та літератури в селі Горожено на Миколаївщині. Додатково її „навантажили“ уроками співів. Діти попухли з голоду. Засинають на уроках. Буває, й не прокидаються. А за шкільною програмою — співи. Співи! Навесні почали їсти траву. Йшли на цвинтар — на цвинтарях завжди пишне зело. Сусідський хлопчик вийшов із хати. Ледь доплентався до цвинтаря. Знесилений, упав у траву. Мати чекає — нема. Почала шукати. Знайшла-таки. Раптом побачила — когось ховають. Підводить хлопчика, тягне за руку:

— Синочку, он ховають когось. Уже й могилка готова є. Ходім, я тебе туди покладу. Все одно тобі не жити. Я скоро помру, хто ж тебе тоді поховає?..

Ледве люди відборонили дитину. За кілька днів померли і мати, й хлопчик. Люди їх поховали.

Скільки ж їх, трагічних безіменних горбочків в Україні? Забутих. Незабутніх. Коли ж судитимуть катів? Коли? Я чекаю.

Вічна пам’ять убієнним...“

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко разом з сім’єю та посадник Києва Леонід Черновецький (в центрі) в Софіївському соборі вранці 25 листопада ц. р. під час Панахиди за жертви Голодомору 1932–33 рр.
Фото УНІАН

КИЇВ. – Скорботна хода від Софійської площі до Михайлівської площі в День пам’яті жертв голодоморів та політичних репресій 25 листопада.
Фото УНІАН

Верховна...

(Закінчення зі стор. 1)

Після голосування заступник голови Секретаріяту Президента Іван Васюник заявив: „Президент оцінює сьогоднішнє рішення парляменту як історичний акт, яким український парлямент віддає свій борг вшанування поколінь, які не пережили цього Голодомору“.

Отже, текст, котрий набув чинности закону України, говорить у Статті 1:

„Голодомор 1932-1933 років в Україні є геноцидом Українського народу“.

У Статті 2: „Публічне заперечення Голодомору 19932-1933 років в Україні визнається наругою над пам’яттю мільйонів жертв Голодомору, приниженням гідности Українського народу і є протиправним“.

У Статті 3: „Органи державної влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень зобов’язані:

– брати участь у формуванні та реалізації державної політики у сфері відновлення та збереження національної пам’яті Українського народу;

– сприяти консолідації та розвиткові української нації, її історичної свідомости та культури, поширенню інформації про Голодомор 1932-1933 років в Україні серед громадян України та світової громадськости, забезпечувати вивчення трагедії Голодомору в навчальних закладах України...“.

Згідно зі Статтею 4, „Держава забезпечує умови для проведення досліджень та здійснення заходів з увічнення пам’яті жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні на основі відповідної загальнодержавної програми, кошти на виконання якої щорічно передбачаються в Державному бюджеті України“.

Уряд у тримісячний термін від дня набуття чинности цим Законом зобов’язаний „подати на розгляд Верховної Ради пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність з цим Законом... забезпечити перегляд і скасування органами виконавчої влади прийнятих ними нормативно-правових актів, що не відповідають цьому Законові“.

На час прийняття цього справді історичного рішення парляменти вже 10 країн визнали Голодомор 1932-33 років в Україні актом геноциду. Тоді як Росія, яка проголосила себе правонаступницею СССР, вперто відмовляється визнавати факт цієї загальноукраїнської трагедії, котра, за оцінками вітчизняних і західних дослідників, забрала життя до 10 мільйонів людей в Україні.

За повідомленнями ЗМІ

СБУ розсекретила архіви про Голодомор

КИЇВ. — Прийшов час для українців дізнатися про страшні події, які відбувалися в Україні в 1932-1933 роках, – заявив 24 листопада міністер культури України Юрій Богуцький, відкриваючи виставку „Розсекречена пам’ять“, присвячену Голодоморові 1932-1933 років. На виставці представлені архівні кримінальні справи жертв репресивної політики, свідчення очевидців тих подій.

„Ця виставка - ще один доказ того, що таємне, засекречене з часом обов’язково стає явним“, - упевнений Ю. Богуцький.

У свою чергу, керівник СБУ Ігор Дріжчаний, виступаючи того ж дня перед присутніми на виставці, повідомив, що ті документи, які сьогодні представлені на виставці, довгі роки зберігалися в архівах органів безпеки під грифом „цілком таємно“. Він запевнив, що на сьогоднішній день „розсекречені всі без виключення архівні документи“ про Голодомор в Україні, загальна кількість яких складає близько 25 тис. сторінок.

АМЕРИКА І СВІТ

У Латвії відбулася зустріч НАТО

РИГА. — У латвійській столиці Ризі розпочалася перша на території колишнього СССР зустріч НАТО. На порядку денному – такі проблеми, як ефективність збройних сил Альянсу, тероризм, міжнародна злочинність, нелеґальна міґрація, енерґетична безпека тощо. Хоча питання розширення Альянсу у Ризі не обговорюють, Генеральний секретар НАТО Яап де Гооп Схефер пообіцяв підтримати бажаючих приєднатися до організації. Рішення провести цьогорічну зустріч країн членів Альянсу саме у Ризі носить символічний характер, адже НАТО впритул наблизилось до кордонів Росії, яка категорично є проти Альянсу. Експерти прогнозують, що від рішень, прийнятих у Ризі, залежатимуть взаємини НАТО з Росією на найближче майбутнє. У самій Латвії, як і в усіх прибалтійських країнах, зустріч розглядають як ґарантію суверенітету колишніх республік СССР. До речі, це уже друга зустріч НАТО в країнах впливу колишнього СССР. У 2002 році провідників Альянсу приймали у Празі.Однак, не всім у Латвії подобається членство в НАТО. Майже тридцять відсотків населення цієї маленької держави - росіяни, для багатьох з них членство в Альянсі – це ще один крок у протилежному кроці від історичної батьківщини. Хоча Рига ще далеко не позбулась свого радянськго минулого, нагоду провести зустріч тут розглядають як можливість продемонструвати, що латишів не даремно прийняли до НАТО. Тисячі добровольців допомагають провести конференцію на міжнародному рівні. Підтвердженням цього служить вже і те, що у Ризі, починаючи від летовища і закінчуючи ставленням охоронців до журналістів, відчувається бажання латишів довести, що їх країна є повноправним членом европейського суспільства.

Евросоюз призупинить переговори з Туреччиною

СТРАСБУРҐ, Франція. — Европейська Комісія 29 листопада рекомендувала частково призупинити переговори Европейського союзу з Туреччиною щодо її членства в організації. Заяві передувала відмова Анкари відкрити свої морські пристані та летовища для Кіпру, одного з членів ЕС, якого Туреччина не визнає. Остаточне рішення оголосять наступного місяця на зустрічі ЕС. Але британський прем’єр міністер Тоні Блейр закликав провідників Европейського союзу не зупиняти повністю переговори з Туреччиною щодо її членства у ЕС. Він застеріг, що було б серйозною помилкою, якби Анкара отримала неґативний сиґнал щодо переговорів про членство.

Папа Бенедикт XVI відвідує Туреччину

АНКАРА, Туреччина. — В умовах посилених заходів безпеки, з уваги на масові протести турецьких мусульман, Папа Бенедикт XVI розпочав у вівторок, 28 листопада, візиту до Туреччини. Свою першу зупинку він зробив в Анкарі, де його зустрічав турецький прем’єр-міністер Реджеп Ердоґан. Після цього відбулися переговори з керівником відомства Туреччини з релігійних питань Алі Бардакоглу, який нещодавно критикував заяви Папи стосовно ісляму і попросив його вибачитися. Це перша поїздка понтифіка до країни, більшість населення якої складають мусульмани.

Стрімке загострення ситуації в Лівані

БЕЙРУТ, Ліван. — Убивство відомого антисирійського політика, ліванського міністра промисловости П’єра Жемаєля вкрай загострило внутрішньополітичну ситуацію в Лівані. П. Жемаєль, який 21 листопада став жертвою нападу, був християнським провідником багатоконфесійної й багатонаціональної країни й належав до табору прем’єр-міністра Фуада Сініори. Соратники вбитого політика звинуватили в злочині керівництво Сирії, які воно, однак, відкидає. Рада безпеки ООН одноголосно засудила убивство ліванського міністра П’єра Жмайєля, назвавши його патріотом і символом свободи та політичної незалежности Лівану. Вона також засудила спроби дестабілізувати Ліван через політичні вбивства чи інші теракти. У той самий час Рада Безпеки ООН схвалила плян створення міжнародного трибуналу для суду над підозрюваними у вбивстві колишнього прем’єр-міністра Рафіка Гарірі. Попередні розслідування звинувачують у цьому вбивстві службовців сирійських та ліванських служб безпеки. Президент Джордж Буш засудив убивство П. Жмайєля як злісну спробу дестабілізувати Ліван. Похоронні відправи відбулися у церкві в центрі Бейруту, після цього тіло міністра відвезли у його рідне місто в горах. Ситуація в Лівані особливо загострилася у лютому минулого року, після вбивства колишнього ліванського прем’єр-міністра Рафіка Гарірі. Винні в цьому злочині постануть перед Міжнародним трибуналом ООН. Рішення про це ухвалила 21 листопада увечорі Рада безпеки.

Пакистан випробував ракету

КАРАЧІ, Пакистан. — У Пакистані 29 листопада успішно випробували чергову ракету, здатну переносити ядерну зброю. Балістична ракета „Гатф-4” має середній радіус дії і може нести різні види боєголовок. Попереднє успішне випробування зброї кляси „Гатф” пакистанські військові здійснили пів місяця тому. Цього тижня сусідня Індія також провела своє перше успішне випробування балістичної ракети-перехоплювача.

В Іраку за жовтень – рекордна кількість жертв

ВАШІНҐТОН. —Згідно з новим звітом Організації Об`єднаних Націй, в Іраку за жовтень місяць загинуло більше іракських цивільних, ніж в будь-якому місяці перед тим – 3,709 осіб. Головною причиною смертей названо міжконфесійне насильство. Для порівняння, у липні місяці, за даними ООН, в Іраку загинуло 3590 цивільних. Тим часом Президент Джордж Буш та іракський прем`єр-міністер Нурі аль-Малікі зустрілися 29 листопада в Йорданії для обговорення проблеми безпеки в Іраку. У спільній заяві обидва провідники вкотре повторили свою відданість зусиллям для створення мирного, демократичного та безпечного Іраку, як також заходам для зміцнення двосторонніх взаємин.

Арешт у Канаді „російського шпигуна“

ТОРОНТО. — Канадський уряд 22 листопада заявив, що заарештований минулого тижня чоловік є аґентом російської розвідки і понад десятиліття діяв у Канаді. У документах, які подано до федерального суду, твердиться, що той чоловік є загрозою національній безпеці Канади, що він діяв під фальшивим іменем і зміг роздобути три канадські пашпорти. Чоловіка було заарештовано на летовищі ім. Трудо в Монреалі минулого тижня. Його утримують згідно з документом, який дуже рідко застосовується, під назвою сертифікат національної безпеки - цей документ має підписати два міністри з міркувань державної безпеки. Уряд у судових паперах стверджує, що цей чоловік є високопоставленим російським шпигуном, який діє у Канаді та інших країнах уже понад десятиліття на користь Служби зовнішньої розвідки Росії (російська абревіятура СВР). Його звинувачено у збиранні фінансових та промислових секретів. Документ також твердить, що заарештований мав фальшиве канадське свідоцтво про народження на ймення Пола Вільяма Гемпела і три канадські пашпорти. Канадська влада твердить, що коли чоловіка було заарештовано, при ньому знайшли понад 5 тисяч долярів готівки у різних валютах та три мобільні телефони. Судове засідання було призначене на середу, проте адвокат заарештованого попросив відкласти його, аби краще ознайомитися зі справою.

З Москви знову депортують громадян Грузії

МОСКВА. — 22 листопада Федеральна міґраційна служба Росії ствердила, що 22 громадян Грузії, котрих депортували з Москви, перебували на території країни незаконно. Грузинів вислали до Тбілісі транзитом через Баку, оскільки пряме транспортне сполучення між Росією та Грузією припинили на початку жовтня. Росія вдалась до низки санкцій проти сусідньої країни, відколи влада Грузії звинуватила чотирьох росіян у шпигунстві.

Туристи світу визнали США найменш гостинною країною

ЛОНДОН. — Нечемні чиновники іміґраційних служб і тривалі процедури при оформленні віз стали причиною того, що США визнані найбільш недружелюбною країною у світі. У дослідженні групи „Discover America Partnership”, яка об’єднує туристичні компанії країни, її фахівці запропонували понад 2 тисячам мандрівників з усього світу оцінити свої враження від 17 країн Европи, Азії, Південної Америки та Близького Сходу. Серед неґативних чинників подорожі до Сполучених Штатів чужоземці назвали поширені затримки з отриманням віз, складні бюрократичні процедури та грубість іміґраційних чиновників.

Опитування свідчить, що США названо найгіршими в пляні оформлення віз та іміґраційних процедур більшістю опитаних туристів. Далі в списку фіґурують Близький Схід і Азія. У звіті йдеться, що дві третини мандрівників бояться бути затриманими після прибуття до США через незначну помилку в документах або за слово, яке не треба було вимовляти.

За матеріялами ЗМІ

День Свободи відзначено в Україні

22 листопада в Україні відзначено нове свято – День Свободи, і другу річницю Помаранчевої революції. Ставлення до цих подій було різним у різних містах. На світлині справа: прихильники Помаранчевої революції зустрілися на Майдані Незалежности в Києві. Внизу: активісти Евразійського союзу молоді під час акції протесту перед Верховною Радою Криму в день Дня Свободи в Симферополі 22 листопада ц. р. *Фото УНІАН*

Отруєння...

(Закінчення зі стор. 1)

зав В. Путін 24 листопада на пресконференції в Гельсінкі.

Він висловив надію, що британські служби, які ведуть розслідування, не сприятимуть роздуванню політичних скандалів, які не мають під собою підстав. При цьому він повідомив, що російські правоохоронні органи готові сприяти в розслідуванні обставин смерти О. Литвиненка.

„Ті люди, які зробили це, не Господь Бог, а Литвиненко, на жаль, не Лазар", – сказав В. Путін.

Оприлюднення заяви і імпровізована прес-конференція Вальтера Литвиненка 25 листопада перед лікарнею, де помер О. Литвиненко, транслювалася в прямому етері найбільших світових телеканалів CNN і BBC, ставши головною новиною дня для світових ЗМІ і затьмаривши зустріч провідників Росії і Евросоюзу, що проходила в Гельсінкі.

Олександер Гольдфарб заявив, що за цим отруєнням „стоять саме спеціяльні служби Росії, що мають і ресурси, і навички, і мотив". Він сказав: „На мій погляд, його вбивство – частина систематичної кампанії розправ з найбільш послідовними і яскравими критиками режиму і зокрема ФСБ. Вбивство Анни Політковської і отруєння О. Литвиненка – ланки одного ланцюга".

Розвідувальні служби Великої Британії 25 листопада оголосили, що отруєння О. Литвиненка носить риси вбивства, організованого в державних інтересах неназваної держави. Представник британського уряду заявив, що підтвердження того, що колишній співробітник ФСБ О. Литвиненко був отруєний радіоактивним елементом полонієм, а також інші докази, які поки не можуть бути оприлюднені, вказують на те, що вбивство було зроблене чужоземними аґентами. Вперше про можливу причетність до цього злочину російських властей заявив 20 листопада після відвідин О. Литвиненка в лікарні підприємець Борис Березовський.

Британські науковці, експерти з радіоактивних елементів, 28 листопада заявили, що вірогідність отруєння полонієм, викраденим у Великобританії, є майже нульовою, і вичислили Росію як одне з можливих джерел придбання полонія. В той же час проросійська англійська газета „The Guardian" подала в своїй редакційній статті, що співробітники Скотланд-ярду не виключають, що загиблий отруїв себе сам, хоча ніяких підстав для цього не подала. МЗС Великої Британії звернулося до російської влади з проханням надати будь-яку інформацію, яка може допомогти в з’ясуванні обставин загибелі О. Литвиненка. Розслідуванням справи займається підрозділ британської поліції з боротьби з тероризмом. 25 листопада спільне засідання з представниками Скотланд-ярду провели співробітники британської контррозвідки МІ5 і служби зовнішньої розвідки МІ6. Міністер внутрішніх справ Джон Рід скликав засідання британського урядового комітету з надзвичайних ситуацій, щоб обговорити надані токсикологами дані про речовину, якою був отруєний О. Литвиненко.

Знайдений в організмі загиблого полоній-210 – рідкісний і дуже токсичний радіоактивний ізотоп. Для синтезу цієї речовини необхідно використовувати ядерний реактор або прискорювач частинок. Таким чином, одне з основних завдань, що стоять сьогодні перед слідством, – це встановити, хто взагалі в світі має доступ до полонію-210.

Сліди радіоактивної речовини були також знайдені в будинку О. Литвиненка, суші-барі і готелі, в яких він мав зустрічі в день отруєння, а також в бюрі Б. Березовського, близького приятеля О. Литвиненка.

Ампула з отрутою могла бути доставлена до Лондона з дипломатичною поштою. Про це газеті „The Daily Mirror" повідомили зі спеціяльного відділу лондонської поліції. „The Daily Mirror" нагадала, що радянські спецслужби вже використовували дипломатичне прикриття для переправлення в країну отрути при вбивстві перебіжчика Георгія Маркова, який загинув за подібних обставин в 1970-их роках.

О. Литвиненко перед смертю заявив поліції, що його „узяв в оперативну розробку" російський дипломат Віктор Кіров. За даними „The Daily Mirror" В. Кіров вже повернувся до Росії. За інформацією ЗМІ, в російському посольстві в Лондоні працював Анатолій Кіров, який в жовтні 2005 року повернувся до Росії.

Дружина О. Литвиненка Марина пройшла обстеження на наявність радіяції. Загрози її здоров`ю не виявлено. У сотень лондонців тим часом виникли панічні настрої. Близько 500 осіб, які мали контакт з покійним, обліковано, трьох з них скеровано на обстеження. За словами міністра Джона Ріда, „відпрацьовуються всі можливі версії загибелі Литвиненка, і поки не виключена жодна із них".

Артем Дегтярьов, директор представництва Фонду громадянських свобод в Україні, 25 листопада подав в інтернет-виданні „Українська правда" свій спогад про О. Литвиненка та причини його смерти. Подаємо уривки з цієї публікації.

…Я переконаний, що О. Литвиненка отруїли спеціяльною отрутою з коротким терміном піврозпаду. Саме такими отрутами вже довгі роки займається лябораторія ФСБ (...).

Познайомилися ми з Олександром на початку 2005-го, коли я працював головним редактором в аґентстві „Новини – Україна", і його ім'я спливло в зв'язку зі „справою Гонґадзе".

Як виявилося, звитяжний майор Микола Мельниченко, приїхавши до Лондону шукати фінансової підтримки в розшифруванні своїх плівок у Бориса Березовського, жив якийсь час в будинку О. Литвиненка. Правда, довго це не тривало, Сашко знайшов у себе під ліжком увімкнений диктофон, пішов за поясненнями до Мельниченка, в результаті чого тому довелося шукати собі інший дах над головою. Через народного депутата Григорія Омельченка я отримав телефон Литвиненка та взяв у нього по телефону інтерв'ю (...). Після цього Сашко іноді телефонував, і ми подовгу розмовляли. Він надсилав статті про Помаранчеву революцію, Мельниченка, Чечню, які ми друкували.

У тому, що він говорив і писав, була абсолютна щирість і навдивовижу арґументована позиція. Дуже скоро ми подружилися (...). Раніше він працював в управлінні ФСБ, що займається злочинними угрупованнями, а потім опинився у відділі, функції якого його начальник пізніше охарактеризував так: „У нас у країні є багато ’відморожених’, яких ми не можемо дістати законними методами. Але ми можемо їх знищити". О. Литвиненко дуже швидко зрозумів, що цей відділ займається ліквідацією осіб, немилих владі (...).

За останні дні я не раз чув запитання: „Навіщо ФСБ труїти якогось Литвиненка?! Він вже все, що міг, розповів і не представляв ніякої небезпеки!".

Тоді скажіть, навіщо було в 1978-му, в Лондоні, труїти болгарського дисидента Георгія Маркова (парасольку зі спеціяльним наконечником, начиненим отрутою, болгарським аґентам передали резиденти КДБ)?

Навіщо було у 1957-му труїти радіоактивним талієм каґебешника Миколу Хохлова, котрий за кілька років до того відмовився вбивати за наказом свого керівництва провідника антирадянської організації Георгія Околовича?Їх отруїли тому, що вся могутність КҐБ, а тепер уже ФСБ, тримається на тотальному страху перед „конторою", перед Системою (...).

Для Кремля небезпечним був не О. Литвиненко, небезпечним був сам прецедент безкарности.

Його повинні були знищити, щоб це було наукою та пересторогою для тих, хто перед президентськими виборами може спробувати робити „викрутаси".

ФСБ і Служба зовнішньої розвідки зараз активно відхрещуються від звинувачень у причетності до цього отруєння. Але виглядає це дуже непереконливо (...).

Після того, як у 1957 і 1959 роках радянський аґент Богдан Сташинський отруїв спочатку Лева Ребета, а потім – Степана Бандеру, він покаявся та здався західньонімецькій владі, зізнавшись у двох убивствах. Хочеться вірити, що історія повториться, і той, хто підсипав О. Литвиненкові отруту, незабаром зрозуміє, що „ліквідація об'єкта" називається „вбивством людини", і цей гріх не змиєш ніякими самозаспокійливими відмовками про „виконання наказу".

Система готова до бою, і їй усе одно – вбивати одну людину, підривати цілими будинками або влаштовувати геноцид окремо взятого народу, – для неї важливим є результат.

За матеріялами ЗМІ

Кордон – ознака суверенности

Вже 15 років існує незалежна держава Україна, але визначений на місцевості кордон вона має тільки з західніми сусідами. 16 жовтня Росія та Україна домовилися почати позначення російсько-українського державного кордону. За внутрішніми політичними баталіями в Україні ця глибоко символічна подія залишилася майже непоміченою. Та й призабутою, тому що розмовам про визначення кордону на місцевості уже п’ятнадцять років. Усі ці роки Росія не хотіла позначати кордон. Мовляв, навіщо нам кордони? Ось між Америкою та Канадою немає позначеного кордону, і ніхто не зазіхає на чужу територію і не боїться за суверенітет. За цим небажанням росіян насправді стояло стійке прагнення збереження „спільного слов’янського простору”. Цій же меті служили спроби створення ЕврАзеСу, митного союзу, спільної „рублевої зони”. Не відповідають дійсності і заяви Москви про те, що „ніхто не зазіхає на чужу територію”. Варто пригадати події довкола коси Тузла в 2003 році не говорячи про Крим. У нинішньому році відбулося вже 24 коло переговорів між Україною і Росією щодо розмежування Азовського і Чорного морів та Керченської протоки. Україні потрібно якнайшвидше вирішити керченську проблему перед вступом до НАТО, а російській стороні вигідно затягувати переговори. Головна суперечка пов'язана з різною інтерпретацією Україною і Росією лінії державного кордону в Керченській протоці. Київ наполягає, що кордон зафіксований на картах ще 1940 року і тому немає підстав його переглядати. Російська сторона каже, що кордону між республіками взагалі не існувало за радянських часів. Територію протоки Москва пропонує визнати у спільному користуванні, що не відповідає стандартам міжнародно-правового оформлення морських кордонів. У питанні загального кордону позиція Росії така, ж як і щодо морського: всіляко гальмувати справу.

Причина – намір України приєднатися до НАТО. Як відомо, до Альянсу країну приймають лише тоді, коли в неї вирішені всі питання щодо державних кордонів. Росії вже незручно перед світом затягувати визначення кордону. А от сам процес такого визначення створює нагоду для зволікання. Здавалося б, як довго можна встановлювати той чи інший прикордонний стовпчик? Та за бажання можна півроку сперечатися про те, чи на сорок п’ять сантиметрів вглиб і від якого саме кордону його треба ставити. Саме переговори про демаркацію та вирівнювання території дають нагоду для довжелезних дискусій, під час яких Росія поводиться вкрай агресивно... Проте маркування кордону може дати Росії важелі економічного впливу на колишню сусідню республіку. Через великі обсяги контрабанди на російсько-українському кордоні можна, наприклад, звинувачувати Україну і оголосити їй чергову торговельну війну. Коли газову трубу перекрити, вся Европа обурюється, а тут нічого не скаже.

Усе ж час робить свою справу. Обіцянка росіян провести демаркацію кордону є своєрідним визнанням, що „собіраніє земель” не вдалося. Звичайно, процес демаркації буде довгий, для остаточного оформлення Державного кордону необхідно встановити прикордонну смугу, прикордонні застави, охорону. Але це вже справа часу. Крига скресла, демаркація означає формування останнього атрибуту державности, якого Україні досі бракувало, – Державного кордону. І це, безумовно, історична подія.

СВОБОДА

Пам’ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор - Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00 на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська e-mail: adsukrpubl@att.net	(973) 292-9800 дод. 3040
Передплата	– Марійка Пенджола e-mail: ukrsubscr@att.net	(973) 292-9800 дод. 3042

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про ще одну смерть з „невідомої“ руки

Скільки ми вже реєстрували за останні роки таких смертей з „невияснених“ причин – й от ще одна з того ряду: смерть в Англії Олександра Литвиненка, колишнього російського шпигуна, який свідомо розсекретив себе і багато чого з таємних плянів Москви.

Звичайно після того, як ідейний ворог путінського режиму помирає, спершу голосно пишеться та говориться про це, що він впав жертвою саме політичного вбивства, але відтак якось скоро усі забувають про цю обставину і ... життя іде далі... А може, тільки ніхто не хоче чи боїться заторкнути дуже болючу і неприємну тему „довгої кремлівської руки“, що уміє досягнути будь-якого і будь-де?

Тим разом жертвою впав О. Литвиненко – як завжди, за надто сміливу і надто відверту критику режиму, що безкарно панує в Росії і робить, що йому тільки потрібно, у всьому світі. І знову, як завжди, трохи буде галасу з цього приводу в усіх засобах світової інформації, статтей у пресі, версій і припущень, а відтак... мовчанка, і може, „десь-колись“ при відповідній нагоді, згадають про „ще одну жертву“ протистояння антидемократичному режимові президента Путіна. Скільки таких смертей ми вже мали нагоду реєструвати і скільки їх ще заплянованo у майбутньому?

Неможливо зрозуміти, чому навіть у загальному політичному настрої світу оці такі доволі часті та завжди „невияснені“ смерті проходять безкарно і без наслідків? Можна наперед запевнити, що так буде і у цьому випадку, і що смерть О. Литвиненка скоро „перейде до історії“, а це значить, що про неї зовсім „забудуть“, не завдаючи собі найменшого зусилля дослідити її обставини та винести відповідні висновки.

Не раз застановляюся над таким „переходом до порядку денного“ – чи це така байдужість, чи страх перед можливою помстою? Як би воно не було – таких „випадкових“ смертей, як тепер Литвиненка, можна нарахувати за останні роки багато. Але ніхто ніколи, мабуть, не буде точно знати, чому і з яких причин це сталося, і хто стояв за такими убивствами. Чи це з переляку, чи з байдужости, усі промовчують оці постійні „невияснені“ смерті загальновідомих осіб у політичному житті світу? Можна тільки поставити питання і після нього ствердити, що ніхто на це не може або не хоче відповісти. А тим часом оці „припадкові“ убивства тривають...

О–КА

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Як б'ємо ми самі себе

Останнім часом в Україні непомітно, але послідовно поширюється дуже небезпечна тенденція обмеження спроможности Президента В. Ющенка діяти на висоті своїх завдань. Куди не обернешся, скрізь дешевенька, але ефективна критика. Багато політологів прагнуть вказати, що повинен був зробити і не зробив Президент України, бо він, мовляв, висловив певні прогнози після Помаранчевої революції щодо наведення порядку в державі. Однак, політологи не дошукуються причин, чому той чи інший плян Президентом не був здійснений. В першу чергу, треба усвідомити, що кожне розпорядження може бути виконане лише за згодою Верховної Ради.

Однак, у Верховній Раді немає відповідного числа радних, щоб проголосували, аби пропозиції Президента стали законом. Зате кожна пропозиція і взагалі діяльність Президента зустрічає необґрунтовану критику. Один політолог в статті „Президент-камікадзе" пише, що В. Ющенко не повинен був виїзджати з України після звільнення прем'єр-міністра Юлії Тимошенко. Саме відбувалася сесія Генеральної Асамблеї ООН, і Президент України мав честь відкрити цю подію. Від політологів пішли поголоски, що „Президент забагато їздить, а нічого не робить". Підґрунтя зрозуміле: президента Росії нікуди не запросили, і треба було поїздки Президента України знецінити. На цей гачок піймалися українські критики-політологи, велике число української преси. Не важко збагнути, щоб ці критики писали, якби Президент не поїхав відкрити Генеральну Асамблею ООН, не прийняв престижної нагороди в Філядельфії – „Медалю Свободи", відмовився від зустрічі з королевою Англії. Далі йдуть ще сильніші варіянти критики: Президент на Майдані сказав, що „будуть арештовані всі олігархи і порушники законів", але нічого не зробив.

Отже, всі чекали на масові арешти, забуваючи, що Україна – не СССР, де вистачило вказати на когось – і арешт був готовий. У демократичній державі так не робиться. Все мусить бути роблене через суд, процеси якого тривають роками. Такі речі потребують підтримки у Верховній Раді. Тепер подивимося на вибори до Верховної Ради. Здавалося, що Україна піде одностайно на вибори, як одностайно брала участь у Помаранчевій революції. Але так не сталося. Намножилося партій, партійок і партійочок. Помаранчева революція розкришилась нанівець. Преса подавала передвиборчі події, як змагання між В. Ющенком і Ю. Тимошенко, наче вони були кандидатами на президента. Ніяка критика не велась проти В. Януковича, а крім того, щоб підкреслити здобутки демократичних сил, критикували свого кандидата перед самими виборами, а мусіло бути навпаки. Писали, що В. Ющенко купив собі у Карпатах дачу, ніби Президент України не повинен мати дачі. Зате про високий „рейтинг" В. Януковича постійно нагадували.

Ми маємо одного президента, що намагається зробити Україну українською. І коли ми говоримо, що В. Ющенко – „слабкий президент", то цим ми кажемо, що В. Янукович – добрий. Багато тепер пишеться, що В. Ющенко повинен був розпустити Верховну Раду і зробити нові вибори. Це можна було б зробити, але чи міг хтось запевнити, що вибори знову закінчаться вислідом попередніх, або ще гірше. Порівнюючи урядування Президента В. Ющенка з кучмівським режимом, мусимо визнати, що дуже багато зроблено в українській державній справі. Церковні обряди з нагоди державних свят відбуваються в церквах. Навіть В. Янукович був присутній на святі Самостійности у св. Софії, де Літургію служив Патріярх УПЦ КП Філарет. А. Л. Кучма ходив до „московської" церкви. В Києві вперше відкрито пам'ятник Симонові Петлюрі, а тепер і гетьманові І. Мазепі, героям Крут. Президент робить старання, щоб ОУН–УПА визнати воюючою стороною за волю України.

Це все дратує Москву і її прихильників. Особливо непокоїть їх орієнтація України на Европу. Всі ці заходи блькуються московською „п'ятою колоною" і політичною невиробленістю української спільноти. Думалося, що Помаранчева революція покінчила з кучмівською „клептократією", що в чисто українському перекладі означає „крадикратія", з тогочасною політикою „приватизації", тобто олігархічної приватизації.

Всі українські „партійки" і „партійочки" були б далеко спроможніші в політиці, ставши сильними товариствами, об'єднаннями, спілками чи братствами, борючись за визначену ними ціль, а сильні партії самі зверталися б до них, щоб за їхні голоси увести той чи інший закон. Під сучасну пору треба конслідувати всі українські демократичні сили і підтримати Президента В. Ющенка, щоб він міг провадити в дію потреби і силу Української держави.

Богдан Тодорів,
Філядельфія

Ще одне доповнення з НТШ-А

Наукове Товариство ім. Шевченка просить звернути увагу на доповнення до повідомлення, яке було надруковане в „Свободі" 20 жовтня ц. р. „Стипендії і ґранти Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці, НТШ-А": до поданого списку „Стипендійні фонди" необхідно змінити фонд Володимира і Олени Прокопів на **Володимира і Олени Прокопових.**

НТШ-А

Свідків Голодомору вигнали з музею

Миргород в роки Голодомору теж потрапив в зону страшної трагедії. В листопаді 1932 року спеціяльні продзагони „вичистили" не лише від хліба, а й від будь-яких харчів селянські оселі...

Дороги перекрили військові. У найбільш рибні ставки вивантажили отруйний білий порошок. Околицями блукали активісти і рушничними пострілами відлякували ворон, яких намагалися ловити та їсти селяни. Собаки і коти вже давно були з'їдені... Полями, ярами, бродами, оминаючи „загрядотряди", йшли на Миргород селяни не лише з навколишніх сіл, а й з усієї области. Була надія дістати трохи зерна.

Небагатьом судилося дійти до того заповітного Миргороду! Спеціяльними платформами щоранку на залізничних коліях підбирали тисячі трупів і звозили до величезних ям, виритих у тому місці, де нині знаходиться залізнична станція Миргород. Безпосередній свідок В. Шавгаров згадує: „З кучугури трупів кілька разів вилазила маленька дівчинка у синенькому платтячку, повік не забуду її обличчя, та її щоразу кидали назад...".

Нині над цими німими могильниками гуркотять потяги. Власне, гуркотять ще з тих страшних літ. Навіть пам'ятного знаку немає... У миргородській бібліотеці імени Галини Король є книга письменниці-землячки Олени Звичайної про події, пов'язані з Голодомором у Миргороді. Та ще „Тридцять третя сльоза", перевидана нашою молодіжною студією на рідних теренах уже тричі.

Ми намагаємося відродити пам'ять про Голодомор. У серпні мали намір провести зустріч в Краєзнавчому музеї. Біля входу, під спекотним сонцем, стояли вкрай збентежені хлопці у вишиванках, гурт старших – свідки Голоду, представники політичних партій, творчих спілок, члени громадської організації „Хартія Пам'ять"... Виявилося, що їх вигнали з приміщення. Заступник директора музею Людмила Россоха не дозволила провести зібрання у жодній із порожніх заль. Я зайшов і запитав у неї про причину того. На що вона з якоюсь незбагненною погордою відказала: „Ви що, не бачите, що вони хворі!?".

Ми провели зустріч в кутку двора, біля сміттєвих баків, де зібрали перший аркуш підписів під зверненням до миргородської влади про відкриття пам'ятного знаку жертвам Голодомору на Миргородщині. Хвилиною мовчання віддали шану замордованим.

Анатолій Сазанський,
Миргород,
Полтавської области

Політична ситуація – непроста

Отримали від вас „Свбоду" від 17 листопада з нашою публікацією. Щиро дякуємо за цікаві матеріяли в цьому числі. Україна відзначила другу річницю Помаранчевої революції.

За два роки в Україні частково втрачений той великий кредит довіри, який мав Президент В. Ющенко. Проте наша газета в Кривому Розі намагається чинити вплив на місцеву владу, щоб гасла Майдану були виконані. Політична ситуація в Кривому Розі непроста, оскільки за останні 50 років відбувалась активна русифікація міста. Детальніше про все ви дізнаєтесь з чисел нашої газети, які ми плянуємо вам надіслати.

Редколегія нашої газети у складі Сергія Зінченка, народного депутата Верховної Ради 1990-1994 рр. Миколи Коробка, Валентини Кривди, Олени Маковій, Володимира Налужного, Олександра Чижикова вітає читачів „Свободи" з Днем Подяки. Зичимо вам успіхів у святій справі підтримки української діяспори в США.

Хай культурні зв'язки між народами США і України зміцнюються, хай буде щастя у вашому домі.

Редакційна колеґія газети „Промінь Просвіти",
Кривий Ріг

В публікації допущені неточності

У „Свободі", ч. 34, в статті „День Пластуна" на „Новім Соколі", допущено кілька неточностей. Я живу біля Бафало, а не в Чикаґо, як подано в газеті.

Добровольці, батьки учасників табору, приїздили з Чикаґо, щоб збудувати курінь у свій вакаційний час, тож вручаючи їм „Грамоту вдячности", ми бажали підкреслити їхню посвяту і також нашу велику вдячність.

Отець-декан, парох церкви св. Миколая в Бафало, згадку про якого викреслили, незважаючи на зливний дощ-громовицю, залишаючи в хаті тяжко хвору жінку, приїхав на оселю, щоб освятити новозбудований курінь. Хлопці-пластуни з України не відвідували табору, як це зробив голова ОТК ст. пл. Всиль Літепло, але були в його проводі, та взірцево провадили табір протягом трьох тижнів.

Ольга Чмола,
Деп'ю, Н. Й

До редакції нещодавно надійшов лист Ольги Чмоли з зауваженнями щодо неточностей, які сталися з необхідности скорочувати дописи в процесі технічного приготування газети до друку. Подаємо лист і перепрошуємо!

„Помаранчева хроніка" – в Ню-Йорку

БРУКЛИН, Н.Й. — Бруклинська українська група і „Помаранчеве коло" („Orange Circle") спонзорує висвітлення в Ню-Йорку фільму „Помаранчева хроніка" в приміщенні Архівів фільмової антології при 32 Second Ave., та Second Street у вівторок, 12 грудня, о год. 7:30 вечора. Квитки вступу можна буде набути того ж дня від год. 7:00 вечора, вони коштуватимуть по 10 дол.

Фільм було показано на відкритті Київського фестивалю Гельсінської правозахисної групи, також на Міжнародному документальному фестивалі в Амстердамі в кінці листопада.

Розповідь у фільмі веде його творець Дам'ян Колодій. А сам фільм зосереджується на окремих особистостях, які заповнили вулиці Києва під час президентських виборів 2004 року, щоб запротестувати не тільки проти отруєння Віктора Ющенка, їхнього кандидата, але також проти нечесних виборів та уряду, який був творцем цих ганебних потягнень.

Під час фільмового удокументування Помаранчевої революції Д. Колодій відкриває і свою власну модерну українську належність і приходить до особистого розуміння боротьби своєї країни за справедливість.

Проїжджаючи Україною, він бачить продовження боротьби своїх дідів за свобідну і незалежну країну.

Фільм „Помаранчева хроніка" засвідчує боротьбу за демократію в Україні, а також величезний вплив Помаранчевої революції як на творця фільму, так і на всю Україну.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Відлуння політичних баталій

Відгомін політичних баталій в Україні відлунюється в редакційній пошті „Свободи". Очікуваний наступного тижня приїзд прем'єр-міністра В. Януковича до США викликає неоднозначне реагування: новий прем'єр не викликає симпатій у закордонних українців, оскільки гальмує відродження української культури і мови, гальмує поступ України до Европи, тягне її в бік Росії.

З цього приводу **Аскольд Лозинський** в листі до редакції пише: „Питання про те, як повинна ставитися до цих зустрічей діяспора, сьогодні є не тільки актуальним, але й нагальним. І тут треба керуватися Конституцією та національними інтересами України. Реакція діяспори на приїзд прем'єр-міністра В. Януковича як представника Української держави повинна бути, залежно від характеру зустрічі, і пасивною, і активною, а рівночасно – обережною, щоб не зашкодити інтересам держави та українському народові. Від гостини чи зустрічі, що влаштовуватиме дипломатична місія України, діяспора повинна відмовитись. Зрозуміло, що діяспора сама не повинна ініціювати будь-яку зустріч з прем'єр-міністром. Така постава не пошкодить державі, і в той же час дасть відчути В. Януковичу та дипломатам, що патріотична українська діяспора не забула його намагання вкрасти президентські вибори 2004 року, не згідна з його ідеологією та політикою, а також свідома того, що закордонна і оборонна діяльність, за Коституцією України, є виключно компетенцією Президента. Не слід забувати й те, що саме прем'єр-міністер В. Янукович зіґнорував виконання важливих указів Президента В. Ющенка про Голодомор, визнання ОУН-УПА, відзначення річниці з дня народження Івана Багряного тощо. Пасивна реакція повинна знайти розуміння серед широкого кола представників української діяспори. Це може не влаштовувати, мабуть, тільки тих, хто шукає особистого задоволення, нагороди чи знімки".

Інакше, ніж В. Янукович, наставлення до проблем, порушуваних закордонними українцями, має Президент В. Ющенко. **Євген Стахів** з Ню-Джерзі переслав копію відповіді на своє звертання до В. Ющенка з приводу увічнення пам'яті Романа Шухевича. За дорученням Президента, О. Гончарук з Головної служби політичної аналізи Секретаріяту Президента пише, що 14 жовтня ц. р. Президент підписав указ про всебічне вивчення і об'єктивне висвітлення діяльности українського визвольного руху та сприяння процесові національного примирення. Водночас Президент звернувся до Кабінету міністрів з пропозиціями щодо ідентифікації останків Р. Шухевича, виявлених на дні річки Збруч, та увічнення його пам'яті. Євген Стахів з Ню-Джерзі надіслав також копію статті з газети „Україна молода" про підпілля ОУН на Донбасі в роки Другої світової війни.

Д-р Роман Ричок з Мейплвуду, Н. Дж., розшукав в архіві і прислав до газети текст листа Патріярха УПЦ Мстислава з 1978 року в справі вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932-33 років. Лист був зачитаний у церквах 23 квітня 1978 року.

Василь Никифорук з Ню-Йорку, голова об'єднання „Городенщина", прислав копію своєї статті „Наш корінь маємо. А де ж стовбур?" в газеті „Край", в якій аналізує стан справ в Україні.

Надія Гінтон з Огайо пише: „Щиро дякую усім, хто трудиться над виданням газети „Свобода", піклується про те, щоб газета вчасно дійшла до читача. Щиро зичу тижневикові „Свобода" успіхів і збагачення цікавими дописами".

Управа УВАН з Ню-Йорку дякує за примірник „Свободи", який постійно надходить до бібліотеки УВАН.

А координатор районного Товариства інвалідів „Надія" **Юлія Курська** з Чорткова просить читачів „Свободи" подарувати інвалідам передплату на тижневик. Адреса: вул. Подільська, 31, Чортків, Тернопільської обл., 48500 UKRAINE.

Юрій Гаврилюк, головний редактор часопису „Над Бугом і Нарвою", запрошує українців на сторінку цього видання в Інтернеті: www.nadbuhom.free.ngo.pl

Д-р Василь Рождественський з Вудгевену, Миш., написав статтю „Суржик – герой сучасної України" в якій розглядає походження самого слова „суржик", а також пише про окремі „суржикові" слова, що вкоренилися в сучасній розмовній мові. Зокрема йдеться про „філармонію" на Хрещатику в назві якої бракує літери Г, „пафозність" від слова „патос" (має бути „патосність" – наприклад „патетична соната"), „мефодій" „кафедра", „Феодосія", ряд власних імен.

Надіслала вітання читачам **КУПО** – Конференція українських пластових організацій (Австралія-Арґентина-США-Канада-Німеччина-Польща-Словаччина-Україна), з приводу 16-их зборів КУПО, що відбулися в Києві. Дякуємо!

Чи справді критика непотрібна?

В „Свободі" (*ч. 43, 27 жовтня*) була опублікована замітка О-КИ під заголовком „Про непотрібну критику". Більшість закордонних українців, яка слідкує за подіями на Україні й бажає добра країні, її владі і населенню, погоджується з твердженням авторки про те, що неґативна критика не приносить жодної користи. Одначе, співпраця діяспори з українськими офіційними чинниками та приватними установами вимагає від першої здорового глузду, об'єктивності і... критики.

Прикладом здорового глузду і позитивної критики, може послужити редакційна стаття, що була надрукована поруч з заміткою О-КИ. На сторінках того ж числа часопису, як і в попередніх, були надруковані замітки про допомогу діяспори різним установам в Україні. Отже, крім критики, діяспора позитивно відгукується на потреби України. Одначе, треба зазначити, що, незважаючи на погляд деяких наших співвітчизників, фінансові ресурси діяспори не є безмежні і ними треба користуватися обережно, щоб вони принесли якнайбільше користи. Діяспора також має різні установи, які вимагають від нас допомоги, щоб втримати нашу культурну й національну ідентичність.

Надана Україні допомога дозволяє діяспорі висловлювати свої погляди чи навіть критику. Не тому, що діяспора складається з всезнайків, але тому, що всі ми бажаємо Україні добра. Такі погляди діяспори можуть служити як дороговкази і для політичних діячів України, і для керівників різних установ.

Ярослав Штендера,
Вашінґтон, ДК

Україна повиинна бути соборною

У „Свободі" 20 жовтня була вміщена стаття „Децентралізація" як засіб від сепаратизму". Після її прочитання хочу сказати, що коли український уряд не обстоюватиме, що Україна є однією нацією, то за пару років вона розпадеться як держава. Те, про що пише автор цієї статті, це не для України. Громадяни України ще не мають відчуття, що вони є українцями. Ці люди є росіянами або зросійщеними українцями, які контрольовані з Москви.

Ми не повинні поступатися на жодні зміни у державі. Україна має бути соборною державою, мати державною мовою українську, а коли ми почнемо розділювати на реґіони чи провінції, то Україна стане колонією Росії.

Юрій Кравчук,
Вільмінґтон, Делавер

Книгу „Злочин" доставлено в Україну

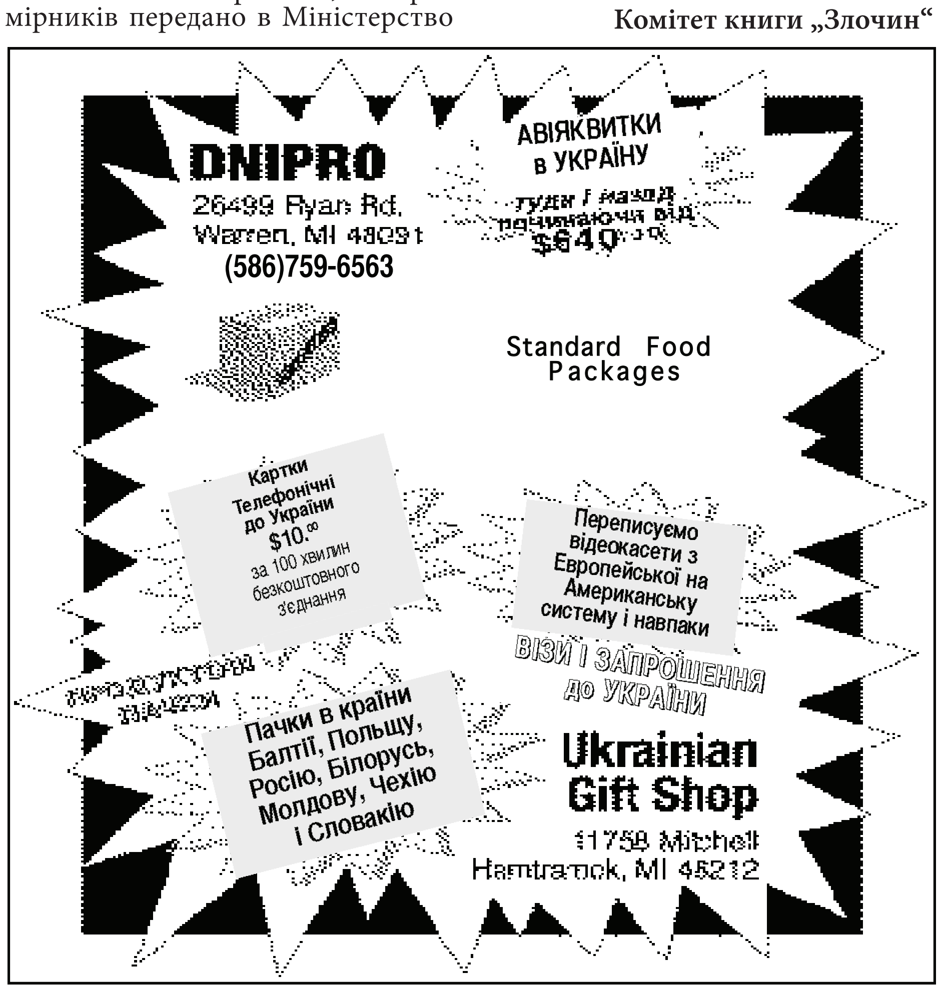
Комітет фонду книги „Злочин" вислав в Україну 11 тисяч примірників книги, виданих українською мовою за зібрані кошти для безкоштовного розповсюдження.

4,000 примірників, додатково надрукованих видавництвом „Фортуна" за приватні кошти надійшли в продаж в Австралії, США й Канаді.

Велику допомогу надала фірма „Міст", яка безкоштовно розвезла книги по всій Україні. 2,000 примірників передано в Міністерство освіти для шкільних бібліотек, по 10 примірників передано українським громадам Москви і Санкт-Петербурга. Михайло Горинь відвідав українські громади Сибіру, маючи при собі 10 примірників книги.

Багато людей оглядали книги і плакали. В Україні про неї писали майже всі газети, і показували на телебаченні. Книга „Злочин" перекладається англійською мовою.

Комітет книги „Злочин"

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Академічні виклади про життя і працю Великого Митрополита

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. – У неділю, 19 листопада, після урочистої Божественної Літургії і Панахиди в намірені Митрополита Андрея, що її відслужив о. шамбелян Яків Мельник у церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії в Мельровз-Парку, Па., у філядельфійській Філії Українського Католицького університету відбулося офіційне завершення серії академічних викладів на тему: „Слуга Божий Андрей Шептицький – візія – наука – дійсність”. З доповіддю про екуменізм Слуги Божого, про його заслуги не тільки перед Українською і Вселенською Церквою, але і також перед різними народами світу, як і про його геройські чесноти, виступив о. Мельник. Він поділився з присутніми цікавими і малознаними фактами з життя нашого святоюрського святця і процитував чимало свідчень щодо мужности і святости Великого Митрополита з не-українських джерел. Свій виступ прелеґент доповним коротким словом англійською мовою, у якому звернув особливу увагу на заслуги А. Шептицького перед жидівським народом.

Зліва: акад. Леонід Рудницький, о. шамбелян Яків Мельник, д-р Ярослав Заліпський

Останній виклад цієї серії на тему „Образ Митрополита в українській літературі” виголосив академік Леонід Рудницький. Він глибоко проаналізував низку поезій і прозових літературних творів Богдасна Лепкого, Остапа Грицая, Теодора Курпіти, Василя Барки та інших авторів, темою яких є життя і діяльність Андрея Шептицького. Починаючи з іронічним-сатиричним віршом Осипа Маковея під заголовком “Коли б я польським графом був...” з 1901 року, прелеґент подав приклади з творів численних поетів та письменників, якими вони прославляли Валикого Митрополита, як за його життя, так і після його смерти. Наводячи ряд імен поетів (між ними також не-українців), особливу увагу присвятив прелеґент поезії Богдана Лепкого, Остапа Грицая, Теодора Курпіти та інших авторів. Зацитував прелеґент також декілька уривків з віршованого роману Василя Барки “Судний степ”, що йому колись цей славетний письменник, знаючи, що Л. Рудницький працює над цією темою, переслав для використання. Закінчив академік Л. Рудницький свою лекцію аналізою прозових творів Романа Купчинського, Дарії Ярославської та епістолярної повісти Григора Мер’яма Лужницького „Дванадцять листів о. Андрея до Матері”.

Цей цикл викладів включав також виступ голови Осередку НТШ у Філядельфії Ярослава Заліпського на тему: „Кир Андрей – подвижник української науки і мистецтва”, ілюстрований відеозаписами, виготовленими Оксаною Гайовою у Львові, доповідь Леоніда Рудницького про взаємини між Митрополитом Андреєм й Іваном Франком, і виклад Осипа Рожки про діяльність Митрополита в роки Другої світової війни.

Серію академічних викладів „Слуга Божий Андрей Шептицький: візія – наука – дійсність” організувало Св. Товариство українців-католиків ім Святої Софії, спільно з Осередком НТШ у Філядельфії; координатором серії був Олександер Лужницький. З уваги на 100-річчя катедри Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у Філядельфії у 2007 році, чергова серія викладів буде присвячена знову релігійно-історичній тематиці. Запляновано дві наукові конференції з цієї тематики, одна – українською, а друга – англійською мовою. Докладніші повідомлення з’являться згодом в українській пресі.

Микола Рудницький

В пам'ять жертв Голодомору

ЧИКАҐО. – У другу декаду вересня українці Чикаґо під еґідою Фундації українського геноциду щороку вшановують пам'ять жертв Голодомору 1932-33 років в Україні. Цього року Панахиду відслужили в православному соборі св. Володимира священики усіх українських церков на чолі з Архиєпископом УПЦ в США Всеволодом. Ведуча скорботної церемонії Тамара Кузик-Сторі виголошувала представників понад 80 українських організацій. Виступаючі вшанували пам'ять мільйонів загиблих жалобними стрічками, які вплели у вінок пам'яті про мільйони загиблих. Після Панахиди учасники церемонії пройшли хресним ходом від собору св. Володимира до Чикаґського культурного осередку на традиційний „голодний обід".

Голова Фундації Микола Міщенко подякував конгресменові штату Ілиной Полові Фроліковi, який сприяв внесенню теми українського геноциду до шкільних програм штату. Пол Фролік зазначив, що трагедія української нації належить до найжахливіших трагедій в історії людства. Злочин, що стався на мирній плодючій землі, не повинен ніколи повторитися. „Буде правильно, якщо школярі знатимуть про цей геноцид. Я щасливий, що зміг допомогти цьому", – сказав він.

Микола Міщенко нагородив конґресмена Почесною грамотою Фундації, зазначивши: „Новий закон про включення інформації щодо Голодомору в шкільні підручники ілинойських шкіл, який почав діяти минулого року, розширив можливості Фундації поширювати інформацію про трагедію України".

Генеральний консул України в Чикаґо Василь Корзаченко сказав у промові: „Певно, у кожного з нас відкрилася глибока рана, яка ніколи не загоїться в генетичній пам'яті народу. Ці страшні лихоліття нищення нашої нації завжди будуть ятрити наші серця, і нині кожен по-особливому відчув приналежність до свого народу, а ті, хто були свідками і вижили, ще раз пережили свою особисту драму і драму свого народу. З болем у серці пригадую свою матір, яка завжди страждала від втрати в чорні роки Голодомору п'ятьох братів і сестер".

Головний доповідач Олексій Коновал, член управи Фундації, навів жахливі факти, ніби зануривши учасників церемонії у страхітливі часи сталінського терору в Україні, який важко й уявити.

Випускник університету Юта Олесь Попович продемонстрував свій фільм, в основу якого увійшли спогади його бабусі Ніни Попович. Гостя з Лос-Анджелесу Євгенія Сакевич-Далас, яка пережила Голодомор дитиною, прибула до Чикаґо, щоб ще і ще раз нагадати пережите: „Я бачила, що на вулицях лежало багато людей і на них ніхто не звертав уваги. Люди казали, що майже кожного дня перед світанком, щоб ніхто не бачив, по вулицях їхав віз і на нього скидали трупи і кудись відвозили. Люди вмирали з голоду. Я знала одного маленького хлопчика, приблизно мого віку, що осліп від голоду. Його батьки, тітки, сестри і брати – вся його родина – вмерли під час сталінського Голодомору".

Є. Далас вірить, що невдовзі Голодомор визнають геноцидом української нації. Їй хотілося б, щоб українці були такі ж наполегливі, як і євреї, в домаганні визнання світом історичної правди. В свої 81 вона багато працює, робить доповіді в американських книжкових клюбах, бібліотеках, громадах. Усі захоплені її книгою- спогадом „Не вмирає душа наша. Доля сироти з українського Голодомору". Це – автобіографічна розповідь української жінки про свою долю, про життя в п'яти країнах і про святий обов'язок донести правду світовій спільноті.

Пані Євгенія Даллас запросила присутніх оглянути її картини, в яких вона зобразила побачене й пережите в страшні роки дитинства.

Скорботна пісня „Голодомор" у виконанні Адріяни Попович і Сергія Михалюка зворушила учасників поминальної імпрези, а мистецько-літературну композицію Леоніди Митничук без перебільшення можна вважати апогеєм мистецької частини. Творча композиція була побудована на споминах очевидців, літературно опрацьованих талановитою виконавицею.

Українська громада Чикаґо сподівається домогтися від Конгресу США визнання Голодомору актом геноциду.

Леся Лесик

Допоможіть розшукати...

...**Костева Йосипа Михайловича**, що мешкав раніше в Рочестері, Н. Й., де працював лікарем. Його батько виїхав в США ще до 1939 року, з Рогатинщини. Зв'язок з ним рідні втратили з 1991 року.

...**Романа Куціля**, уродженого у Мостиськах, сина о. Романа Куціля, декана Мостиського 1912-1944 рр. розшукує парафія св. Юра, районне об'єднання „Просвіта" ім. Т. Шевченка та Мостиська міська рада.

...**Костранчука Петра Йосиповича** та **Костранчука Павла Йосиповича**, двох братів, котрі еміґрували до США приблизно до 1920 року і оселилися в Каліфорнії, розшукують рідні. Народилися брати та проживали у Вінницькій обл., в с. Сологубівка, тепер - Оратівський район. В Україні залишились три сестри та брат. Листи від Петра Костранчука надходили в Україну приблизно до 1950 року. Петро Костранчук в США одружився з жінкою, у якої було двоє дітей-дівчаток. У них народився син і назвали вони його Павлом. Якщо Вам відомо що-небудь про долю чи місце перебування згаданих вище осіб, просимо повідомити на електронну адресу: peoplefind@clevelanduzo.org

Українські злучені організації Огайо

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим.

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії.

20. Книга Вихід, 12:1-28, 15: 1-21: Пасха, подяка Мойсея

Ще перед виходом з Єгипту, коли стався „перехід" Бога, який вразив єгиптян і залишив юдеїв, народилося свято Пасхи, яке стало провідним і поглинуло інші свята і обряди. Раніше перед весняним виходом на пасовища пастухи приносили в жертву ягня і мастили його кров'ю одвірок. Також у перший день жнив з дому усували заквашений хліб минулого врожаю і тиждень їли хліб з нового борошна без дріжджів. Тепер ці звичаї та інші набрали іншого змісту, стали символами визволення. Коли ж юдеї врятувалися з неволі, то Мойсей виголосив пісню подяки Богові, яку співав увесь народ. Це було прославлення живого і єдиного Бога. Християни у цих подіях вбачають врятування народу, в числі якого мало статися втілення Сина Божого, жертву Якого провіщала кров ягнят на одвірках вірних.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку і о 6-ій вечора, а також щосереди – о 7-ій годині вечора.

Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-ій вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор **Володимир Цебуля**
Тел.: (908) 591-0800

День народження музею

Українському музеєві в Нью-Йорку – 30!

Велика родина щедрих та активних меценатів д-ра Володимира та Анни Рак, під час 30-ліття.

НЮ-ЙОРК. – День народження – це завжди свято. Це ніби день перепочинку у безконечному плині життя. Зі всіма радощами і розчаруваннями, працею і здобутками. Для Українського музею в Нью-Йорку, якому виповнилося щойно тридцять років, як і для всіх шанувальників та працівників цього величавого інституту української культури та історії, цей день став піднесеним і важливим.

У просторій затишній залі „Essex House“ під теплі оплески гостей голова управи УМ Ольга Гнатейко виступила зі словами величезної подяки Союзу Українок, всій громаді, жертводавцям, людям, які так щедро підтримують і активізують саму ідею служіння. А це вже внесок душі. Слово за словом пані Оля повела в глибину історії, розкриваючи велику ідею відданости, яка завдяки гарячим жіночим серцям союзянок народилася і одержала благословення часу. Подяки, подяки... Кожній, кожній людині, бо життя музею, – це люди, ті, що своєю муравлиною працею, розумом, спільними трудами і коштами крок за кроком проповідували і утверджували в Америці українську культуру.

Гучними оплесками прийняли в залі виступ головного промовця, Посла України в США Олега Шамшура, який тепло привітав працівників УМ і відзначив ролю і значення Українського музею в Америці, копітку, довготривалу і жертовну працю Союзу Українок, як засновників, високу професійність та відповідальність усіх працівників інституції, музейного проводу, як важливого центру української культури, повагу та престиж його серед музеїв Нью-Йорку. Дуже змістовними і цікавими були виступи голови Союзу Українок Америки Ірини Куровицької, колишнього голови управи УМ Івана Лучечка, директора УМ Марії Шуст.

З нагоди 30-ліття управа УМ в Нью-Йорку склала щирі подяки через величні грамоти вдячности: Федеральній кредитовій кооперативі „Самопоміч“ в Нью-Йорку (президент Богдан Кекіш) за довголітню сталу і великодушну підтримку щоденної праці і будівельного проєкту; членству СУА (голова Ірина Куровицька) за довголітню співпрацю і фінансову підтримку; Евгенові та Димейл Шклярам – за щедрий дар на будову нового приміщення та за довголітню фінансову підтримку; д-рові Володимирові і Анні Рак, Марії та Юліянові Бачинським, Ользі та Миронові Гнатейко – за моральну і щедру підтримку УМ; Тетяні Тершаковець – за її довголітню працю в управі УМ; Василеві Сосяку за щедру матеріяльну підтримку і професійні поради для УМ.

Грамоти вручали: Посол України Олег Шамшур, проф. Іван Лучечко, голова управи Ольга Гнатейко, один із заступників управи Іриней Юрчук.

Було поіменно відзначено надзвичайно велику кількість меценатів, які тут же на святі складали свої пожертви до музею, і Ольга Гнатейко чітко підкреслила, що щиро вдячна кожній особі, яка підтримала музей, від найменшої до найбільшої пожертви.

У своїх виступах кожен з відзначених меценатів подякував за вручення грамот вдячности, а Богдан Кекіш при тім зложив щедрий дар від „Самопомочі“ на 30 тисяч долярів, як він сказав: „Одну тисячу за кожен рік існування музею“, що викликало в залі жваву реакцію і оплески.

За довголітню віддану працю член управи Орест Глют подарував Олі Гнатейко величезний букет квітів. А Ольга Гнатейко зі свого боку з теплими словами подяки звернулася до працівників музею, подякувала за віддану працю і під оплески всього залу кожній прекрасній жінці – Марії Шуст, Любов Волинець, Христині Певні, Гані Кріль, Дарії Байко, Марті Бачинській, Романі Ляброс, Лідії Гайдучок – вручила великі букети квітів.

Вів програму дуже відчутливо Орест Темницький. Було піднесено і святково завдяки старанням всього Організаційного комітету управи. Величезна подяка спонсорам імпрези, це д-р Аріядна і Марко Бахи, Марія Тершаковець і Роман Гавриляк, Ольга і Мирон Гнатейки, Наталія і Евген Змий, Ксеня Кузьмич, Ярослава і Іван Лучечки.

І на завершення особливе слово слід сказати про джазового піяніста і молодого композитора, надзвичайно талановитого виконавця Джона Стеча, коріння якого від бабці і діда походить з України. Він – вже третю покоління українців в Америці. Але те, як Джон застосовує українські мотиви у своїй творчості, гідне подиву і захоплення. Коли прозвучали перші акорди піяніста, вся заля затихла, і далі полилася музика, через яку говорила душа. Він виконав композиції „Забава“, „Голод“ і „Коломийка. Українська рапсодія“, яку написав в честь своєї бабці Савелії Стечишин до її 90-ліття.

Зал був переповнений оваціями. Це диво, народжене на американському континенті з українського кореня. Це також наша гордість і, віримо, майбутнє визнання світом одного з великих українців. Від роду до роду. Від батька до сина. Від матері до наступних поколінь здібних, мудрих і працьовитих.

Ось як поділилися своїми відчуттями гості свята:

(Закінчення на стор. 23)

Зліва: Марта Бачинська, Дарія Байко, Романа Ляброс, Любов Волинець, Лідія Гайдучок, Ганя Кріль-Пизюр, Христина Певна, Марія Шуст, працівники музею під час свята.

Листопадового Чину ми не забуваємо

Прочитавши в `Свободі" ч. 44 з 3 листопада О-КУ, "...як забуваємо річниці ..." пишу про наше „відзначення Листопадового Чину, бо наша громада в Ґлен-Спей таки ніколи цього Чину не забуває.

ҐЛЕН-СПЕЙ, Н. Й. – Листопадовий Чин місцева українська громада відзначила в суботу, 4 листопада, в залі церкви св. Володимира спеціяльною академією, організованою Громадським комітетом. Голова комітету Софійка Мартинець відкрила свято, Господню Молитву „Отче наш..." започаткував о. Ярослав Костик, а всі присутні підхопили, молячись за полеглих лицарів Листопадового Чину.

У присвяченій Листопадовому зриву доповіді Володимир Мазяр дуже докладно проаналізував події далекого 1918 року у Львові, дуже цікаво подав хроніку життя українців перед Першою світовою війною на сході й заході України, підкресливши, що, до певної міри, поділ України мав для українців і корисний бік, бо все ж наш народ в Галичині під австро-угорською займанщиною міг свобідніше розвиватися інтелектуально, й завдяки цьому Галичина стала базою українського національного відродження.

Коли Українська Національна Рада у Львові створила Військовий комітет з сотником Дмитром Вітовським на чолі, поляки мали намір силою перебрати владу над східньою Галичиною. Саме тому Комітет вирішив випередити поляків. Під командою сотника Вітовського близько 1500 українських вояків вночі з 31 жовтня на 1 листопада розброїли польських військових і захопили всі стратеґічні пункти у Львові. Вже 1 листопада вся влада в Галичині й Буковині була в українських руках, а на ратуші Львова повівав синьо-жовтий прапор.

Далі доповідач заторкнув історичні події в Києві, діяльність Центральної Ради, Акт соборности українських земель, коли Західньо-Українська Республіка стала частиною Української Народної Республіки. Проаналізував довгий шлях боротьби українського народу за волю, згадав імена найславніших синів і дочок України.

У мистецькій частині програми вірш „Листопадова мрія" прочитала Люба Пищимуха. Монтаж „А ми тую червону калину підіймемо" укладу Ярослава Ґавура, виконав ансамбль „Лелеки" (Анна Босак, Богдан Бродин, Марія Гуґель, Розалія Ґавур, Ярослав Ґавур, Богдан Кандюк, Іван Капчак, Степан Палилик, Анна Плескун). Вірш „В роковини Листопада" П. Карманського прочитала Тамара Лихолай. Усіх виконавців присутні на залі вітали оплесками.

Музичний супровід дав на бандурі й оформив сцену Володимир Мазяр. Програму опрацювала Зюна Мартинець.

Голова Громадського комітету подякувала усім, хто причинився до підготування й проведення свята, Уляні Ковалик і нашим жінкам – за приготування перекуски, а присутнім – за численну участь. Українським Національним Гимном, що відспівали всі присутні на залі, закінчили наше відзначення.

Зюна Мартинець

Новий лікар-українець в Чикаґо

ЧИКАҐО. – З великою приємністю повідомляємо наше медичне співтовариство та всю українську громаду, що вона збагатилася ще одним надійним українським лікарем в Чикаґо – д-ром Андрієм Василем Каліном, що цього року закінчив свої медичні студії з великим успіхом та почав інтернатуру і спеціялізацію в анестизіології при університетському шпиталі в Клівеленді, Огайо.

Д-р Андрій В. Калін народився 25 лютого 1979 р. в Чикаґо та є сином гімназійного професора мґр. Василя Каліна і Любомири з Фединяків, визначної діячки Союзу Українок в Чикаґо. В родині ще є старша дочка Ліліянна-Марія, яка закінчила право і працює за фахом та одружена з українцем Андрієм Пирогом.

Андрій почав народну школу в Чикаґо, а закінчив її в Вудріджі, Ілиной. Середню освіту здобув у Давнерс Ґрове Норт-гайскул. Належав до академічних і спортивних товариств та здобув найвищі відзначення і нагороди. Крім цього, закінчив Школу українознавства та в 1996 році здав матуру з відзначенням. Тоді познайомився і потоваришував з українськими студентами – Данилом Проциком і Томою Антоновичем та іншими, а в 1996 році був ескортом з Наталкою Нечвід на Лікарському балеві. Належав до Пласту, закінчив вишкіл та був братчиком для гуртка „Крокодили". Належав до танцювальної групи „Блискавиця", а потім до танцювального ансамблю „Громовиця", де успішно виступав.

Д-р Андрій-Василь Калін

Премедичні студії закінчив при Де Пол-університеті, а медичні студії – в Огайо, в університеті в Толідо, де також належав до академічних і спортивних товариств. В 2006 році при ґрадуації одержав диплом доктора медицини та був прийнятий на інтершип і резиденцію в анестезіології при університетському шпиталі в Клівленді.

На кінець, складаємо наші щирі ґратуляції шановним батькам, що виховали свого сина в українсько-патріотичному дусі та довели його до доброї мети – бути лікарем та потрібним членом нашої української громади. Молодому нашому колезі д-рові Андрієві бажаємо успіхів у його спеціялізації й праці та щасливого майбутнього життя.

Д-р Павло Пундій

50-річчя Курсів українознавства ім. Івана Франка

Учні перших курсів 1956-57 років. Зліва сидять: адв. Ярослав Росляк, адв. Петро Саварин, учителька Ольга Манастирська, директор курсів Роман Березовський, учитель Микола Ковалюк, проф. Іван Кейван, мґр. Михайло Хом'як.

ЕДМОНТОН. – Третя українська іміґрація до Канади, кількістю понад 30,000, почалася відразу після Другої світової війни. Більшість іміґрантів оселилася на сході, в Онтаріо, але й на захід, зокрема до Манітоби, Саскечевану і Альберти, прибуло їх кілька тисяч. Між ними до Альберти прибула й родина Березовських: проф. Роман з дружиною Марією, сином Ігорем і дочкою Асею.

В Альберті тоді вже проживали десятки тисяч українців з попередніх двох іміґрацій: діяли різні організації, українські церкви, Народні доми, танцювальні й музичні ансамблі, Рідні школи, хори і т. д. Березовські, разом з іншими новоприбулими, включилися в українське життя Едмонтону, а дітей послали до Пласту. Вимогою належності до Пласту було тоді знання української мови й культури, та хоча в Едмонтоні було 12 „Рідних шкіл", вони такого знання за 4–5 літ, по кілька годин в суботу, не могли дати. Тож коли „група нас", приятелів чи членів Пласту, УНО і УНДу стали шукати учителя на посаду директора Курсів, ми одноголосно попросили пр оф. Р. Березовського, досвідченого педагога. Під словами „група нас", я маю на думці членів неформального організаційного комітету: правників В. Скорупського, Ю. Стефаника, М. Хом'яка, Я. Росляка і П. Саварина, геолога Л. Байрака та вчителя В. Ніньовського.

Завдання проф. Березовського було складне: укласти чотирирічну, пристосовану до інтелектуального рівня учнів, програму, підшукати добровольців-учителів, підручники, приміщення і т. д. Перші дві кляси (42 учні) прийшли з Рідної школи УНО під проводом знаменитої вчительки С. Климкович, в більшості діти національно свідомих батьків з третьої іміґрації. Біда була тільки в тому, що їх число постійно й драстично мінялося, що дуже ускладнювало працю учителів. З приміщенням була проблема: Курси мандрували від УНО до Альберта-коледжу, далі до школи св. Василія, Пластового дому, назад до школи св. Василія. На пропозицію проф. Кейвана названо – Курси ім. Івана Франка.Як заступник Р. Березовського протягом 6 років, я подивляв його знання, працьовитість, толерантність і терпеливість з учнями. Був справжнім інтеліґентом, джентельменом і патріотом. Працювати з ним було приємно. Як організатор різних імпрез Р. Березовський був неперевершений. Як голова Ділового комітету КУК, 10 квітня 1960 р. він організував в Ювілейній авдиторії Шевченківський концерт силами самих Рідних шкіл, Курсів українознавства і молодечих організацій Едмонтону. На сцені тоді виступало понад 400 учнів в народних строях, молодеча симфонічна оркестра і збірний хор. Чистий дохід у сумі понад 700 долярів пішов на пам'ятник Т. Шевченкові у Вініпезі. Коли проф. Р. Березовський несподівано помер, за ним сумували не лише учителі та учні Курсів, але й уся українська громада Едмонтону. Наступним директором Курсів українознавства був П. Саварин.

Дочекатися 50-річчя Курсів для мене, одного з учителів-засновників, велика приємність. У нашому вічно мінливому світі не багато інституцій має щастя відзначати своє 50-річчя.

Один єврейський мислитель, коли його запитали, яка є найвища заповідь, без вагання відповів: „Поширення науки і знання". А українська приказка каже: „Іван знає те, чого Івась навчився". Мене завжди цікавила наука та шкільництво і, згідно з мудрістю „з

(Закінчення на стор. 17)

Випускне табльо - учителі та учні-абітурієнти курсів 1960-61 років після чотирьох років навчання.

50-річчя Курсів...

(Закінчення зі стор. 15)

яким пристаєш, таким сам стаєш", тягнуло до людей культурних, а зокрема активних. Це В. Скорупський – поет, Ю. Стефаник – літературознавець, М. Хом'як – кол. редактор „Українських вістей" у Кракові, І. Кейвен – мистець, С. Яременко – композитор, о. В. Тарнавський – священик, Р. Березовський, В. Ніньовський, брати В. і С. Ґрохи, М. Ковалюк, О. Манастирська – учителі, тоді керували культурно-освітньою працею Едмонтону. Нам, Я. Рослякові, Л. Байракові і мені, що кінчили свої студії в Канаді, належати до їх товариства було привілеєм. Інша справа, щоб вчити інших, треба було самому якийсь предмет вивчити.

Дивлячись з перспективи часу, в перші роки з учнями Курсів не було завеликих труднощів. Вони добре себе вели (під час перерви чергували батьки), вивчали матеріял, самостійно робили домашні завдання. Зате великою сатисфакцією для учителів були виступи курсантів на різних концертах вшанування Т. Шевченка, І. Франка, Л. Українки чи на закінчення року. Вони приготовлялись і знаменито виступали, що наповнювало серця учителів гордістю. Ще більшою приємністю для учителів було з часом довідуватися, як їхні колишні учні здобувають вищу освіту, стають професіональними, громадськими працівниками. Деякі пізніше навіть вчили на Курсах, зрозумівши, що „поширення науки і знання" є справді „найвищою заповіддю".

Якби не українські церкви, народні доми, різні українські організації та інституції, якби не школи, всякі курси, хори, танцювальні чи музичні ансамблі, якби не численні працівники на громадському, культурно- освітньому, науковому чи політичному полі, по українцях в Канаді давно слід би пропав. До великої міри їм, іменним і безіменним, сьогодні завдячуємо те, що на карті світу стоїть мрія мрій цілих поколінь – вільна незалежна держава Україна. То ж в 150-річчя народження патрона Курсів українознавства Івана Франка і 50-річчя Курсів в Едмонтоні низько схилімо в пошані наші голови.

П. Саварин

УКРАЇНА І СВІТ

В Австрії вшановували пам’ять Івана Франка

22 жовтня в Відні на честь Івана Франка було організовано концерт біля церкви св. Варвари, а двома тижнями пізніше, 8 листопада, – у Віденському університеті українці разом з представниками політики та культури Австрії влаштували вечір на честь Великого Каменяра. Організатори заходів – Австрійсько-українське товариство, Посольство України в Австрії та Інститут славістики Віденського університету. Про ці події – розповідь Лесі Івасюк з Відня.

Зліва: Посол України в Австрії Володимир Єльченко, голова Австро-українського товариства Борис Ямінський, актор Державного театру Відня Бруно Тост на святкуванні ювілею І. Франка 8 листопада ц. р.

22 жовтня, з нагоди 150-річчя від народження Івана Франка, українці зібарлися в залі св. Томаса, в будівлі Ордену домініканців, недалеко від української церкви св. Варвари в центрі Відня. З Віднем пов’язана добра половина життя і творчости письменника. Іван Франко провів в Австрії два роки свого життя і згодом часто відвідував цю країну. 1893 року в Відні він захищав свою дисертацію. Там же він брав активну участь в діяльності студентської організації „Січ“. В Австрії його ювілей було вперше відзначено 1961 року, коли Україна ще була частиною СССР. В 1993 році року було відкрито пам’ятну дошку І. Франкові на факультеті германістики Віденського університету. А 1999 року, за підтримки Посольства Укаріїни в Австрії, було споруджено пам’ятник І. Франкові біля української церкви св. Варвари у Відні.

На вечорі віденський хор української діяспори виконував пісні за текстами І. Франка, читалися його вірші, трактувалися уривки біографії. Захід було відкрито урочистим покладанням квітів до пам’ятника І. Франкові біля української церкви. Відбулася виставка дитячих творів, присвячена І. Франкові.

У Австрії немає шкіл для українських дітей, де вони могли б успадковувати традиції рідної культури. Великі надії в цьому пляні українська громада покладає на Інформаційно - культурний центр України в Австрії, що його недавно відкрили колишній міністер культури Ігор Ліховий та Посольство України в Австрії. На жаль, покищо в ньому немає ні конкретної програми, ні штату працівників.Проте є люди, які вже роблять свою справу, вважаючи її обов’язком і покликанням. Саме такою є Людмила Каліцун, керівник дитячого гуртка малювання в Відні. Майже вісім років тому вона приїхала з України до Відня і продовжила тут свою творчу діяльність, відкрила приватну студію для дітей від чотирьох років, де викладає живопис, малювання і скульптуру. Крім того, вона організовує виставки своїх творів для ознайомлення австрійської публіки з українським мистецтвом і бере участь в пленерах художників українського походження.

Тижнем пізніше австрійська сторона приєдналася до святкування ювілею І. Франка. До Віденського університету було запрошено відомого в Европі актора Віденського державного театру Бруно Тоста, який деклямував вірші І. Франка.

Андреас Шідер, депутат парляменту Австрії, відзначив визначну ролю творчости І. Франка для розвитку і поширення европейських національно-соціялістичних ідей, наголосив, що ідеї Великого Каменяря не втратили своєї актуальности і сьогодні.

Посол України в Австрії Володимир Єльченко розповів про ролю, яку посідав Відень в житті І. Франка. „Геній Івана Фанка визнаний не тільки в Україні, але й по всьому світі, де є українська діяспора. 150-річчя від дня народження письменника занесене в список визначних подій ЮНЕСКО“, – зазначив Посол.

Малюнок „Сонях” однієї з вихованок Людмили Каліцун

Людмила Каліцун зі своїми вихованцями з гуртка художнього мистецтва

Хор української діяспори Відня 22 жовтня виконує пісні на вірші І. Франка в залі св. Томаса в Відні. Фото: Леся Івасюк

Зустріч...

(Закінчення зі стор. 1)

Мирона Куропася вийшло багато книжок. Насамперед це праці просвітянина. Адже багато літ він працює над лекційними матеріялами з історії Східньої Европи, викладаючи в американській вищій школі. Його студенти приходять до Українського Національного Музею, де у Залі пам'яті геноциду української нації проф. М. Куропась проводить екскурс в історію злочинів комуністичного режиму. Постійним покликом для професора є написання книжок, присвячених українській Америці.

Проф. Дарія Маркусь під час презентації книжки у музеї відзначила, що її поява на полицях

американських книгарень надихне істориків інших міст, позначених міткою українства, писати та видавати подібні.

Книжка побачила світ у видавництві „Arcadia Publishing", має 128 сторінок, які охоплюють сім частин, кожна з яких – нарис про українців Чикаґо. У передмові автор зосереджує увагу на історичній довідці заселення українцями цього міста. Президент фундації „Спадщина" при Першому Федеральному щадничому банку „Певність" Юліян Куляс у своєму виступі зупинився на виховній місії книжки, адже перевеслом українства перев'язано не одне покоління українців. „Сторінка за сторінкою, цей фотоальбом відкриває, як перед Америкою, так і перед Україною, досягнення світового українства", – зазначив Генеральний консул України у Чикаґо Василь Корзаченко.

Музейна світлиця, по вінця заповнена людьми, презентувала громаді нову книжку. Місце вибране не випадково, адже її народження збіглося з формуванням виставки старих світлин, присвячених 100-літтю парафії св. о. Миколая. Частина світлин з музейного архіву ввійшла до книжки.

Український Національний Музей продовжує відкривати нові творчі особистості, презентувати книжки, які збагачують нашу культуру.

Марія Климчак

Книжку можна придбати через www. arcadiapublishing.com або за тел.: (888) 313-2665. Місцеві книгарні також можуть замовити книжку. яка коштує 19.95 дол.

Вручено посвідчення закордонного українця

На фото (зліва): Микола Кириченко, Валентин Катречко, Руслан Шуляр, консул Андрій Олефіров

НЮ-ЙОРК. – 8 листопада у приміщенні Генерального консульства України в Ню-Йорку відбулось вручення посвідчень закордонного українця. Першими на північному сході США отримали посвідчення Валентин Катречко та Руслан Шуляр. Генеральний консул України в Ню-Йорку Микола Кириченко привітав їх, зазначивши, що у такий спосіб Українська держава підтверджує зобов'язання, закріплене у Конституції України, щодо сприяння розвиткові національної свідомости українців, які проживають за межами України.

У свою чергу, Валентин Катречко висловив подяку усім, хто спричинився до цієї урочистої події, зокрема депутатові Ігореві Осташеві за внесення відповідного законопроєкту, Верховній Раді та Президентові України – за прийняття його як закону, Міністерству закордонних справ України – за його втілення у життя.

„Посвідчення закордонного українця для мене – не просто папір з печатками, а визнання мене своїм – в державі Україна", – сказав В. Катречко.

Посвідчення закордонного українця передбачене Законом України „Про правовий статус закордонних українців". Рішення про видання посвідчення ухвалюється Національною комісією з питань закордонних українців на підставі відповідних звернень чужоземних громадян та осіб без громадянства.

Генеральне консульство України в Ню-Йорку

KYÏV MOHYLA FOUNDATION OF AMERICA

КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА ФУНДАЦІЯ АМЕРИКИ

Від імені Києво Могилянської Фундації дякуємо всім хто підтримує роботу Національного Університету „Києво Могилянська Академія" і тим самим надає велику допомогу в розвитку вищої освіти в Україні.

За останні роки історія України зазнала великих змін. На кожному етапі цієї історії ми бачимо студентів. Молодь творить майбутнє української держави, і в час відстоювання прав людини та розвитку державних процесів, і в повсякденному житті, коли колишні студенти будують економічно розвинуте та соціально свідоме суспільство для майбутніх поколінь. Наше з вами завдання - допомогти отримати гідну освіту тим, хто буде представляти Україну в майбутньому. Завдання Києво Могилянської Академії - дати найкращу освіту своїм студентам, виховати національно свідоме, патріотичне покоління.

При підтримці донорів Фундація втілила в життя багато проектів. Фундація активно працює над реалізацією розпочатих проектів, таких як обладнання Бакалаврської бібліотеки необхідною технікою, пошук грантів для створення Електронної Бібліотеки України на базі НаУКМА, яка об'єднає найбільші університети України в спільну бібліотечну мережу і дасть доступ до джерел інформації з усього світу. Постійно ведеться збір коштів для забезпечення НаУКМА „Залізним Фондом", відсотки з якого дадуть Університету впевненість у стабільному майбутньому і незалежність від політичних впливів. Пошук фінансування для спільних програм обміну студентів і академіків та стипендій кращим студентам Академії.

Ми вдячні за ваше розуміння потреб Києво Могилянської Академії, за прагнення допомогти виховувати національно свідому українську молодь. Дякуємо всім донорам за ваші щедрі датки.

15 ВЕРЕСНЯ ВІДРОДЖЕНОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТУ «КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ» ВИПОВНИЛОСЬ 15 РОКІВ!!!

Вітаємо Національний Університет „Києво Могилянська Академія"!
Без сумніву можна сказати, що Академія сьогодні - це інтелектуальний та духовний центр, який об'єднує всіх кому не байдужа доля України, всіх хто бачить Україну політично незалежною, економічно розвинутою та духовно сильною державою, всіх хто хоче жити в державі, яку можна з гідністю залишити нащадкам.
Многая літа! Віват Академія!

ПОДІЇ НАУКМА, ТРАВЕНЬ–ВЕРЕСЕНЬ 2006 РОКУ

НОВИНИ ШКОЛИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я НАУКМА

Перших дев'ять випускників магістерської програми "Менеджмент в охороні здоров'я", отримали дипломи 16 червня. Це перша така програма в Україні. В прес-конференції присв'яченій цій події, взяли участь: президент НаУКМА В'ячеслав Брюховецький, Міністр охорони здоров'я України Юрій Поляченко, політики та економісти охорони здоров'я, керівник Школи охорони здоров'я НаУКМА Ірена Грига, та професори Вім Гроот і Хенк ван Беркель з Маастріхтського університету – Голандія, які є партнерами НаУКМА в цій програмі.

КОНВОКАЦІЯ–2006

28 червня 810 випускників отримали дипломи в НаУКМА. Під час конвокації родина Лідії та Мирона Базар відзначили завзятість студентів Києво Могилянської Академії під час „Помаранчевої революції" подарувавши випускникам картин з їх колекції - репродукції „В'їзд Хмельницького до Києва" (1912 р.) Миколи Івасюка та автопортрет Т.Шевченка.

НОВИЙ 2006–2007 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

31 серпня до лав могилянців приєднались 1192 студентів. Головним промовцем на церемонії посв'яти в студенти був Богдан Гаврилишин, член Міжнародної консультаційної ради НаУКМА. Гостями церемонії були відомий польський політолог, почесний професор НаУКМА Адам Міхнік, міністр закордонних справ України Борис Тарасюк, та заступник голови Світової Федерації українських жіночих організацій Америки, Наталія Даниленко, яка була нагороджена найвищою нагородою НаУКМА "Медаль ім. Св.Петра Могили", за значний внесок у розвиток Києво-Могилянської академії.

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

Перший віце-президент НаУКМА проф. Володимир Моренець у вересні 2006 відвідав США. Проф. Моренець побував у Northwestern University та University of Chicago в справі налагодження співпраці для розвитку PhD-програм. Проф. Моренець очолює відділ післядипломного навчання для аспірантів та викладачів в НаУКМА.

Перший віце-президент НаУКМА проф. Володимир Моренець у Чікаго

НОВЕ ПАРТНЕРСТВО

Підписано Угоду про міжнародне співробітництво між Факультетом економічних наук Національного університету „Києво-Могилянська академія" та Норвезькою школою менеджменту BI, Осло, Норвегія. За цією Угодою передбачені обміни інформацією та науково-навчальними матеріалами, студентами, аспірантами, викладачами; координація партнерських дослідницьких програм, розробка і впровадження спільних навчальних та наукових програм.

ПОЧЕСНІ ДОКТОРИ НАУКМА

Івану Сергієнко, академіку НАН України, директору Інституту кібернетики ім. В.М. Глушкова та Філіпу Котлеру, професору з світовим ім'ям та автору багатьох книг у сфері менеджменту, присвоєно звання почесних докторів НаУКМА за їх вклад в розвиток Академії.

ЦІННИЙ ДАРУНОК

За бажанням професора Гарвардського університету, світлої пам'яті д-ра Омеляна Й. Пріцака, його дружина пані Лариса Пріцак передала Києво Могилянській Академії архів, твори мистецтва та бібліотеку, яка налічує більш ніж 35000 книг. На базі бібліотеки та архіву д-ра Омеляна Й. Пріцака, визначного вченого з історії, філософії, сходознавця, філолога-лінгвіста, засновника Українського Інституту в Гарвардському Університеті. В Академії планується створити відкритий для загального доступу архів сходознавства, а в майбутньому факультет сходознавства. Києво Могилянська Фундація в співпраці з адвокатом Володимиром Лупанем і п. Ларисою Пріцак переслала до НаУКМА цей надзвичайно вартісний подарунок.

ПРОГРАМА EXECUTIVE MBA

В жовтні 2006 року група випускників Києво Могилянської Бізнес Школи, бізнес-програми для керівників підприємств відвідала США. Ця програма працює завдяки підписаній угоді про співпрацю з Kellogg School of Management Northwestern University. За час існування цієї програми близько 200 випускників MBA програми - керівників українських компаній - побували в США, де прослухали курси лекцій та побували в компаніях, які є лідерами у своїх галузях. КМБШ визнано кращою бізнес школою України у 2005 році.

НАУКМА ВІДВІДАЛИ:

26 травня Юлія Володимирівна Тимошенко прочитала відкриту лекцію «Соціальний проект "Ідеальна країна"». Після виступу студенти та викладачі НаУКМА мали змогу поставити запитання.

25 квітня Генеральний директор ЮНЕСКО п. Коїхіро Мацуурі взяв участь в урочистому відкритті Наради „Право на освіту в Україні з урахуванням стратегічних документів ООН і її спеціалізованих установ", що тривала два дні, і зібрала понад 30 експертів з України та світу.

31 травня Міністр закордонних справ Норвегії пан Йонас Гахр Сторе виступив з доповіддю "Досвід співробітництва між Норвегією та Європейським Союзом", а також взяв участь у урочистому відкритті проекту "Розбудова демократії та можливостей державної служби в Україні" (програма навчання українських державних службовців).

17 вересня Координатор системи ООН в Україні і Постійний Представник ПРООН в Україні Френсіс Мартін О'Доннелл провів лекцію на тему «Щоденна праця ООН: агенти змін». Особливе зацікавлення студентів викликало обговорення проблем корупції в Україні.

Норман Гольб, професор University of Chicago, вчений зі світовим ім'ям, сходознавець, автор багатьох книг, який нещодавно опублікував книгу „Рукописи Мертвого моря", яка зараз обговорюється всіма виданнями світу, відвідав НаУКМА, де прочитав курс лекцій зі Сходознавства. Дякуючи проф. Гольбу Києво Могилянська Академія отримала змогу зав'язати нову співпрацю з University of Chicago.

28 вересня пані Маргарет Спеллінгс, Міністр освіти Сполучених Штатів Америки, очолювала офіційну делегацію уряду США до України. Пані Спеллінгс зазначила: „Києво-Могилянська академія є прикладом найкращих університетів, оскільки в ньому є два основні принципи: вільність та відкритість".

Детальнішу інформацію про події в академії можна отримати на веб-сайті НаУКМА www.ukma.kiev.ua

Tel.: 773-685-1828, Fax: 773-794-1654
E-mail: mail@kmfoundation.com, www.kmfoundation.com

KYIV MOHYLA
FOUNDATION OF AMERICA

КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА ФУНДАЦІЯ АМЕРИКИ

Від імені Києво Могилянської Фундації дякуємо всім хто підтримує роботу Національного Університету „Києво Могилянська Академія" за прагнення допомогти виховувати національно свідому українську молодь. Дякуємо всім донорам за ваші щедрі датки.

При підтримці донорів Фундація втілила в життя багато проектів. Школа Охорони Здоров'я НаУКМА випустила перших магістрів у ділянці менеджменту охорони здоров'я в Україні. Києво Могилянська Бізнес Школа, яка визнана найкращою бізнес школою в Україні. Закінчено реконструкцію Бакалаврської Бібліотеки. Постійно відбуваються програми обміну студентами і викладачами.

Фундація активно працює над реалізацією таких проектів, як обладнання Бакалаврської бібліотеки технікою, пошук грантів для створення Електронної Бібліотеки України на базі НаУКМА, яка об'єднає найбільші університети України в спільну бібліотечну мережу і дасть доступ до джерел інформації з усього світу. Постійно ведеться збір коштів для забезпечення НаУКМА „Залізним Фондом", відсотки з якого дадуть Університету впевненість у стабільному майбутньому і незалежність від політичних впливів та пошук фінансування для спільних програм обміну студентів і академіків та стипендій кращим студентам Академії.

ОРГАНІЗАЦІЇ ТА КОРПОРАЦІЇ

B.George Oleksiuk and Associates	$ 25
Bahriany Foundation, Inc	$ 650
Council of Ukrainian Credit Unions of Canada	$ 100
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Dnister Company	$ 50
Fund for Effective Government	$ 324
Global Impact	$ 1,000
Lemkivshchyna Defense Organization	$ 500
Moye Handling Systems, Inc., Overhead Hoist & Crane, Inc.	$ 200
Pfizer Foundation	$ 100
(matching gift, D. Omecinsky)	
Selfreliance UAFCU of Cleveland	$ 3,000
Selfreliance UAFCU of New Jersey	$ 250
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Selfreliance UAFCU of Philadelphia	$ 1,500
(NaUKMA Library $1,000)	
Selfreliance UAFCU of Warren	$ 600
SUMA Yonkers Federal Credit Union	$ 100
(In memory of D.Hryhorczuk)	
The Heritage Foundation of 1st Security Federal Savings Bank *(Academic Fund)*	$ 25,000
The Ukrainian FCU - Rochester, NY	$ 2,750
(NaUKMA Library $2,500),	
(In memory of D.Hryhorczuk $250)	
The Ukrainian National Association, Inc	$ 500

ОСОБИСТІ ДАТКИ

Ms. Nadia Aminoff	$ 5,000
(NaUKMA Library)	
Mr. & Mrs. Victor Andree	$ 125
Mr. & Mrs. Roman Andrushko	$ 25
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mrs. Maria Andrusjak	$ 150
Mr. & Mrs. Bogdan & Teofila Artymyshyn	$ 25
Ms. Josephine Babij	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. or Mrs. S. Babij	$ 20
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. & Mrs. Petro & Olha Bajko	$ 100
Mr. & Mrs. Basil & Olga Balaban	$ 500
Dr. Lidia Baltarowich	$ 450
(In memory of M.Kovalsky $300),	
(In memory of D.Hryhorczuk $150)	
Mr. & Mrs. R. & M. Baltarowich	$ 100
(In memory of D.Hryhorczuk $100)	
Ms. Maria Baltarowich	$ 100
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Dr. Yaroslaw Bandura	$ 20
Mr. & Mrs. Nicholas & Chrystyna Baranetsky	$ 50
Mr. & Mrs. Orest Baranyk	$ 250
Ms. Valery M. Bardash	$ 100
Mr. Roman Barniak	$ 50
Ms. Sofia Barusewycz	$ 20
Mrs. Mary Barzylak	$ 10
Mr. or Mrs. I. Beley	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mrs. Theresa L. Ben	$ 100
Ms. Mary Billey	$ 5,000
(NaUKMA Library)	
Mr. & Mrs. Z. John & Anne Bilos	$ 1,000
Mr. & Mrs. Thomas & Margare Bocon	$ 70
Mr. Steve Boychuk	$ 500
Mr. & Mrs. Paul Zapuchlak & Oksana Boyko	$ 850
Ms. Rose Boyko	$ 20
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. Sviatoslav Bozhenko	$ 1,500
(In memory of E.& B. Bozhenko)	
Mr. & Mrs. Walter & Raisa Bratkiv	$ 100
(In memory of Z.Lytwynyshyn $50),	
(In memory of D.Hryhorczuk $50)	
Mrs. Olga Bubniw	$ 20
Mr. & Mrs. Mykola & Tamara Burda	$ 1,000
(NaUKMA Library $500)	
Mrs. Ada D. Candor	$ 25
(In memory of Z.Zyznomyrsky)	
Dr. Marta Cehelsky	$ 50
Dr. & Mrs. Bohdan & Joanne Celewycz	$ 3,000
Mr. Michael Chalupa	$ 100
Mr. & Mrs. Orest & Lubomyra Chapelsky	$ 125
Dr. Lydia Chapelsky	$ 100
Dr. Bohdan Charkewycz	$ 150
Mr. & Mrs. Michael & Martha Charysh	$ 50
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. Vladimir Chomiak	$ 90
Mrs. Vera Chreptowsky	$ 50
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. & Mrs. Orest & Valerie Chryniwsky	$ 550
(In memory of Z.Lytwynyshyn $50)	
Mrs. Anna Zylak Cirelli	$ 50
Mr. & Mrs. Roman & Nancy Ciapalo	$ 100
Ms. Myroslava Cybriwsky	$ 20
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Dr. Zirka Cymbalisty	$ 100
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. & Dr. Walter & Anna M. Czubatyj	$ 50
Mr. Joseph Danko	$ 200
Mr. & Mrs. Irynej & Maria Danylchuk	$ 100
Ms. Tetijana Danyliw	$ 50
Ms. Nadia N. Danyliw-Kobziar	$ 25
Dr. & Mrs. J. & Ksenia Danylyshyn	$ 50
Mr. Hryhorij Dawyd	$ 50
Mr. & Dr. Deniss Bresnahan & Roxolana Demczuk	$ 50
Mr. & Mrs. Drytro & Aleksandra Demediuk	$ 40
Mrs. Volodymyra Demus	$ 1,000
(NaUKMA Library $1000)	
Dr.& Mrs. Mark & Irene Demus	$ 100
(In memory of D.Hryhorczuk $50)	
Mr. & Mrs. G. & B. Derkach	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. & Mrs. David W. & Lidia B. Devonshire	$ 100
Mr. & Mrs. Yuri A. Deychakiwsky & Irena Eva Mostovych	$ 5,000
(In memory M.Deychakiwsky $1,000)	
(NaUKMA Library $1,000)	
Ms. Nadia Deychakiwsky	$ 600
(In memory M.Deychakiwsky for NaUKMA Library $500)	
Mr. & Mrs. Volodymyr & Uliana Diachuk	$ 500
Mrs. Tatiana Didoshak	$ 225
(NaUKMA Library $100)	
Dr.& Mrs. Basil & Virginia Dmytryshyn	$ 100
Dr. Adrian & Larissa Dolinsky	$ 1,500
(NaUKMA Library $750)	
(E-Library $750)	
Ms. Zorianna Dombchewsky	$ 25
Mr. & Mrs. George & Bohdanna Domino	$ 100
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. & Mrs. A. & R. Doroshenko	$ 50
Mr. & Mrs. Anatole & Raisa Doroshenko	$ 50
Mr. Teodor Dubowyczi	$ 20
Mrs. Orysia Duplak	$ 20
(NaUKMA Library)	
Mr. & Mrs. Andrew & Motria Durbak	$ 50
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Prof. Jaroslaw Duzyj	$ 5,050
(NaUKMA Library 5,000)	
(in memory of D. Kostyniuk 50)	
Dr. & Mrs. Roman & Mary Dykun	$ 100
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. Michael Dzwinka	$ 25
Mr. & Mrs. Andrew & Vera Eliashewsky	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Ms. Stephanie Ermolowich	$ 50
Mr. Dmytro Farion	$ 100
Mrs. Jaroslawa Farion	$ 50
Ms. Maria Fedachtchin	$ 50
Mrs. Olha Fedak	$ 30
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. or Mrs. Fedczyna	$ 20
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. Michael Fedeckyj	$ 1,000
(Professor's Fund)	
Mr. Wasyl Fedorciw	$ 100
Mrs. Oresta Fedyniak	$ 100
Mr. & Mrs. Roman S. Slysh & Natalie Fedynskyj-Slysh	$ 200
(NaUKMA Library $100)	
Mr. Steve Fesch	$ 5,000
(Student's Fund)	
Mr. Michael Fesch	$ 5,000
(Student's Fund)	
Mr. & Mrs. Michael & Olga Fesch	$ 5,000
(Student's Fund)	
Mr. & Mrs. Basil & Lida Filonowich	$ 500
Dr. & Mrs. Zenon & Maria Malyj Forowycz	$ 25
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. Stefan Fromko	$ 20
Mr. & Mrs. Erick & Marta Fuoco	$ 20
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. & Mrs. Jonh & Anna Galuga	$ 100
Mr. & Mrs. Ihor & Natalie Gawdiak	$ 75
Mr. Gregoriy Gawyczak	$ 100
Dr. Allan Goetz	$ 400
Mr. & Mrs. Roman G. & Anna M. Golash	$ 75
(40th Anniversary of wedding D. & M.Jarosewich)	
Mrs. & Mrs. Nadia & Anna Golash	$ 50
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. Volodymyr Goliak	$ 10
Mrs. Iwanna Gorchynsky	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mrs. Helene Hajduk	$ 20
Mr. Borys Halahan	$ 3,100
(Scholarship $3000)	
Mr. Mykola Haliv	$ 150
Mr. Michael F. Hamm	$ 100
(NaUKMA Library $50)	
Mrs. Orysia Harasowska	$ 25
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. & Dr. John K. Orrell & Katherine Hiduchenko	$ 250
(In memory of W.& A.Karpuk)	
Mrs. I. Hlatka	$ 100
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. Wsewolod Hnatczuk	$ 100
Mr. & Mrs. Andrew & Lori A. Holynskyj	$ 100
Mr. Halyna Homziak	$ 50
Mr. & Ms. Walter & Helen Horbowyj	$ 1,000
(NaUKMA Library)	
Mr. Bohdan Horeczko	$ 25
Dr.& Mrs. Peter & Rea Hrycak	$ 40
Mrs. Maria R. Hrycelak	$ 150
Dr. Natalia Hryhorczuk	$ 1,025
(In memory of Z.Lytwynyshyn $25),	
(In memory of D.Hryhorczuk $1,000)	
Dr. & Dr. Daniel & Chrystine Hryhorczuk	$ 500
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. & Mrs. Lew & Linda Louise Hryhorczuk	$ 50
Mr. & Mrs. Joseph & Ingrid P. Hucal	$ 200
Mrs. Oksana Hulyk	$ 25
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mrs.&Mr. Assya & Eugene Humesky	$ 50
Mr. & Mrs. Michael & Judith Humnicky	$ 50
(NaUKMA Library)	
Mr. Petro Hursky	$ 100
Ms.& Mr. Eugenia & Eugene Ivashkiv	$ 50
Mr. Ostap Iwachiw	$ 100
Dr. Myroslawa Iwanciw	$ 1,000
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Dr.& Mrs. Jaroslaw T. & Irene Iwanetz	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mrs. Natalia Iwaniw	$ 150
(In memory of Z.Lytwynyshyn $100),	
(In memory of D. Hryhorczuk $50)	
Mr. & Mrs. Ewhen & Maria Iwankiw	$ 75
Mr. & Mrs. Walter & Neonila Iwaskiw	$ 50
Mrs. Tatijana S. Jacenkiw	$ 50
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Ms. Alexandra Jackewych	$ 5,000
(In memory of L.Jackewych)	
Prof. Roman Jackiw	$ 100
Mr. & Mrs. Bohdan A. & Regina V. Janczyszyn	$ 50
(In memory of D.Hryhorczuk $50)	
Mr. & Mrs. Myron & Daria Jarosewich	$ 75
(In memory of Z.Lytwynyshyn $50)	
Mr. & Mrs. Wadym & Maria Jarowenko	$ 150
Mrs. Oresta Jarymowych	$ 100
Mr. & Mrs. Volodymyr & Stacia Jastrembski	$ 20
(In memory of D.Hryhorczuk $20)	
Dr. & Mrs. Lubomir & Maria Jawny	$ 200
Mrs. Raissa Jewtushenko	$ 15
Dr. & Mrs. Evstachij & Maria Jurkewycz	$ 25
Mr. & Mrs. Bohdan & Maria Kachmar	$ 100
Mrs. Lubomyra Kaminsky	$ 50
(NaUKMA Library)	
Mr. & Mrs. Borys & Olga Karash	$ 100
Mr. Harry Kasha	$ 25
Mr. & Mrs. O. & J. Kashuba	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mrs. Margarete Kiec	$ 500
Mr. & Mrs. Walter & Olga Kinal	$ 25
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. & Mrs. Walter & Lidia Kizyma	$ 10
Mr. & Mrs. Walter & Lidia Kizyma	$ 10
Mrs. Irene Kliwak	$ 250
Dr. & Dr. George Procyk & Lida M. Klodnycky Procyk	$ 200
(In memory of Z.Lytwynyshyn $100)	
(In memory of D.Hryhorczuk $100)	
Ms. Iwanna Klym	$ 30
Dr. & Mrs. Lubomyr & Luba Klymkowych	$ 100
(40th Anniversary of wedding D. & M.Jarosewich)	
Dr. & Dr. Nadia Terebus & Andrew Kmeta	$ 75
Mr. & Mrs. Atanas T. & Kateryna O. Kobryn	$ 100
Mr. & Mrs. Andrew & Tamara Kobziar	$ 100
Dr. Ivan Kochan	$ 100
Dr. Arcadia Kocybala	$ 100
Mr. Ihor Kocur	$ 5,000
(*Ivan & Anastazija Yurkevych-Kozur Sholarship Fund*)	
Mrs. Walentyna Kohut	$ 240
Dr. & Dr. Miroslau & Oleksandra Kolenskyj	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Ms. Oksana Kolinko	$ 50
Mr. & Mrs. Anatole & Luba Kolomayets	$ 175
(In memory of Z.Lytwynyshyn $25),	
(In memory of D.Hryhorczuk $25)	
Mr. & Mrs. George & Alexandra Kolomayets	$ 100
Mr. & Mrs. Wasyl & Natalia Konowal	$ 75
Ms. Oksana Korduba	$ 100

Tel. 773-685-1828, Fax 773-794-1654
E-mail: mail@kmfoundation.com, www.kmfoundation.com
Kyiv Mohyla Foundation is registered as a 501(c)(3) nonprofit organization.
Your donation is fully tax deductible as permitted by law.
Please send your check to: Kyiv Mohyla Foundationof America
P.O. Box 46009 Chicago, IL 60646-0009

Mr. & Mrs. Mykola B. & Oksana B. Koropeckyj	$ 50
Mr. & Mrs. Bohdan N. & Ksenia L. Korzeniowski	$ 50
Dr. Luka & Maria Kostelyna	$ 500
(NaUKMA Library)	
Dr. & Mr. Irene & Roman Kostrubiak	$ 200
Mr. & Mrs. Wasyl & Stanislawa Kovach	$ 200
Dr. & Mrs. Eugene & Maria Kovalsky	$ 100
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Ms. Natalia Kowal	$ 150
Mr. & Mrs. Oleh & Alexandra Kowerko	$ 200
(In memory of D.Hryhorczuk $100)	
Mr. & Mrs. A.& M. Kozbur	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. Roman Kozyckyj	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. & Mrs. J. & A. Krachtovil	$ 20
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Ms. Natalia Krawczuk	$ 500
Mr. & Mrs. Lubomyr & Oksana Krushelnycky	$ 200
(40th Anniversary of wedding	
D. & M.Jarosewich $100)	
Mrs. & Mr. Lydia & Marko Krushelnytsky	$ 50
(40th Anniversary of wedding	
D. & M.Jarosewich)	
Mr. & Mrs. Alexander & Lidia Krywenko	$ 50
Ms. Jaroslawa Kuchma Babij	$ 50
Mr. & Mrs. Julian & Lisa Kulas	$ 100
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Dr. & Mrs. George & Daria Kulchytsky	$ 50
Ms. Ada Kulyk	$ 5,000
(NaUKMA Library $4,000)	
Dr. & Mrs. George G. & Areta S. Kuritza	$ 150
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. & Mrs. Stephan B.& Olha Kurylas	$ 25
Mr. & Mrs. G. & N. Kusch	$ 25
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Dr. & Mrs. Leo & Irene Kushnir	$ 500
Mr. & Mrs. Myroslaw & Anna Kushnir	$ 500
Ms. Daria Kushnir	$ 100
Dr. Bohdan Kusma	$ 20
Mr. Ivan Kuzemskyj	$ 100
Mrs. Valentina Kuzmycz	$ 200
(NaUKMA Library $100)	
Mr. & Mrs. N. Kuzyk	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Ms. Ilona Kwiecien	$ 100
Mr. & Mrs. Peter & Lydia Kytasty	$ 65
(In memory of D.Hryhorczuk $25)	
Mr. I. Lahody	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. & Mrs. Bohdan A. & Regina V. Lanczyszyn	$ 59
Mr. & Mrs. Mykola & Nadia Lawrin	$ 25
Dr. Alexander Lebedovych	$ 100
Dr. & Mrs. Milas & Zwenyslawa Lebedovych	$ 100
Dr. & Mrs. Victor & Linda Lebedovych	$ 90
Ms. Lubow W. Lesyk	$ 200
Ms. & Ms. Valentina & Evdokia Limonczenko	$ 50
Mr. & Mrs. Wasyl & Wira Liscynesky	$ 2,000
(NaUKMA Library $500)	
Prof. Ivan Lobay	$ 50
Dr. & Dr. Vasil Lonchyna & Roksolana Tymiak Lonchyna	$ 100
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. John Losko	$ 50
Mr. Michael Lotocky	$ 200
Mr. John Luchkanych	$ 700
Mr. Alex Lynn	$ 25
Mr. Stefan Lysak	$ 20
Mrs. Maria Lysy	$ 50
Mr. & Mrs. Anatol & Daria Lysyj	$ 2,000
Schoolarship	
Mr. Osyp Lytwynyshyn	$ 1,455
(In memory of Z.Lytwynyshyn $1455)	
Mr. & Mrs. George & Helene Lytwynyshyn	$ 445
(In memory of Z.Lytwynyshyn $395),	
(In memory of D.Hryhorczuk $50)	
Mr. Walter Lyzohub	$ 20
(NaUKMA Library)	
Ms. Mary Magee	$ 25
(NaUKMA Library)	
Mr. & Mrs. Petro & Teresa Mahlay	$ 50
Mr. & Mrs. J. Maksymczuk	$ 20
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mrs. Maria Maleckyj	$ 30
(NaUKMA Library $10)	
Mrs. Maria Maly	$ 200
Mr. & Mrs. Victor & Irene Mandicz	$ 25
Mr. & Mrs.. George & Ellen Marchenko	$ 25
Dr. & Mrs. Basil & Oksana Marchuk	$ 150
(In memory of Z.Lytwynyshyn $50)	
(In memory of D.Hryhorczuk $100)	
Mr. Bohdan Markiw	$ 100
Dr. & Dr. Vasil & Daria Markus	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. & Mrs. Roman Marushka	$ 50
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr.& Mr. N. Marushka	$ 20
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mrs. & Mr. Diana Bertoy & Jerome Maryniuk	$ 100
Mrs. Maria S. Mc Cutchan	$ 50
Mr. & Mrs. Eugene & Helena Mann Melnitchenko	$ 200
Mrs. Alexandra C. Melnyk	$ 50
Dr. & Mrs. Jarry & Nadia Mihaychuk	$ 5,000
(J.& N. Mihaychuk Fund)	
Ambassador & Mrs. William Green & Suzanne Miller	$ 500
Mr. & Mrs. Wasyl & Natalka Mirutenko	$ 100
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. & Mrs. Nicholas & Valentyna Mischenko	$ 50
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Dr. Olga Mociuk	$ 200
Mr. & Mrs. Yar & Irene Mociuk	$ 100
Dr. & Mrs. Leonidas & Oksana Mostowycz	$ 1,250
Mr. Arkadi Mulak-Yatzkivsky	$10,000
(A.Mulak-Yatzkivsky Endowment Fund)	
Mr. & Mrs. Volodymyr or Jaroslawa Mychalczuk	$ 50

Mr. & Mrs. Bohdan & Natalka Mycyk	$ 50
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. Nick Mykolenko	$ 50
(NaUKMA Library)	
Mr. Wasyl Mykytyn	$ 500
(NaUKMA Library)	
Mrs. Maria Mylls	$ 10
Mrs. Zoreslava L. Mysko	$ 100
Mr. & Mrs. Victor & Areta Nadozirny	$ 100
Dr. & Ms. Basil & Olha Nakonechny	$ 25
Mr. Yuriy Nakonechnyj	$ 60
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. Petro Nowak	$ 400
(In memory of S.Nowak)	
Ms. Irene Nowak	$ 100
Mr. & Mrs. S.& N. Nowytski	$ 25
Dr. Arkadij Oceretko	$ 250
Dr. Jaroslav Oceretko	$ 250
Mr. & Mrs. Petro & Maria Odarchenko	$ 400
Mrs. Marie L. Odenheimer	$ 35
Mr. & Mrs. John Oharenko	$ 100
Mr. & Mrs. Oliynyk	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Dr. Stephen D. Olynyk	$ 500
Ms. Helen Omelchenko	$ 20
(NaUKMA Library)	
Mr. & Mrs. Mark B. Mycyk & Rebecca D. Onie	$ 100
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. Mike Opryszko	$ 50
Mr. & Mrs. Jurij & Marta Ozga	$ 150
(40th Anniversary of wedding	
D. & M.Jarosewich $100)	
Mr. & Mrs. Andrew Palahniuk	$ 15
Mrs. Helena Panczak	$29,784
(Estate)	
Ms. Nadia Pastushenko	$ 500
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mrs. Theodozia K. Pastuszek	$ 25
Mrs. Oksana Pawlyk	$ 50
Mr. & Mrs. Jurij & Marijka Peniak	$ 50
Ms. Marta M. Pereyma	$ 7,355
(Scholarship $2,335)	
Mr. Dmytro Peron	$ 20
Mr. & Mrs. Ihor P. & Dorothy Petrenko	$ 75
Mr. & Mrs. Mykola & Sophia Petrusha	$ 200
(NaUKMA Library)	
Dr. Luba Petrusha	$ 100
Mr. & Mrs. Jerry & Tahirih Petryha	$ 500
Mr. Walter V. Petryshyn	$ 1,000
(NaUKMA Library)	
Mr. & Mrs. B. & D. Pleshkewich	$ 20
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr.& Mrs. Omelian & Emilia Pleszkewycz	$ 10
Mrs. Irene Plys	$ 100
Mr. Bohdan Pochmursky	$ 25
Mr. & Mrs. Erast & Anna Pohorylo	$ 125
Mr. B. Popel	$ 25
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. or Mrs. O. Popowych	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mrs. Stefania Porajko	$70,000
(Estate)	
Prof. Myron Pozniak	$ 3,020
(Scholarship)	
(In memory of Z.Lytwynyshyn $20)	
Mr. & Mrs. Julian & Daria Pozniak	$ 70
(In memory of Z.Lytwynyshyn $20)	
Mr. & Mrs. Taras & Marta Proczko	$ 100
(NaUKMA Library)	
Mr. & Mrs. Petro & Halyna Pryshepa	$ 200
Mr. & Mrs. Yarema & Stefa Prysiazniuk	$ 50
Mr. Dmytro Pukas	$ 50
(NaUKMA Library)	
Mr. & Mrs. Anatol & Svitlana Pulym	$ 50
Mr. & Mrs. Emil & Roxolana Pyk	$ 125
(NaUKMA Library $100)	
Mr. & Mrs. Myron & Emilia Pytwan	$ 25
Mr. & Mrs. Jeremy & Christine Rakowsky	$ 25
Mrs. Anna Rakush	$ 10
Mrs. Tetiana M. Reynarowych	$ 50
Mr. Walter Romaniw	$ 1,000
(In memory of Z.Romaniw)	
Dr. J. Rozankowski	$ 100
Mr. George Rub	$ 50
Mr. & Mrs. O. & C. Rushczyckyj	$ 25
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. Stefan Rywak	$ 100
Mr. & Mrs. Serhij & Eva Sacharuk	$ 100
Dr. Wasyl Salak	$ 100
Ms. & Ms. Artemisia Nikorovich & Helene Samango	$ 50
Mr. & Mrs. George Sambor	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Ms. Daria Samotulka	$ 75
Mr. William Saveskie	$ 70
Mr. & Mrs. Eugene & Zena Sawczyn	$ 50
Dr. Jaroslaw Sawka	$ 75
(NaUKMA Library $50)	
Mr. or Mrs. A. Sawyn	$ 25
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. David Schmidt	$50
(In memory of Pavl Slobidsky)	
Mrs. Vira N. Sendzik	$ 150
Mr. & Mrs. Andrew & Katherine Senycia	$ 50
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. & Mrs. Joseph & Jane Senyk	$ 200
Ms.& Mr. Lybov & Oles Shara	$ 100
Mrs. Maria M. Shcherbyna	$ 100
Dr. & Mrs. Adrian & Barbara Sheremeta	$ 150
Mr. & Mrs. Oleksij & Luba Shevchenko	$ 20
Mrs. Stephanie Shumny	$ 100
Mr. & Mrs. George Kiebuzinski & Zdanna Skalsky	$ 300
(NaUKMA Library $200)	
Slee Family	$ 25
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. Stephen & Ludmila Doroshenko Slobidsky	$ 150
(In memory of Pavl Slobidsky)	

Dr. & Dr. George & Jaroslawa Slobidsky	$ 200
Ms. Natalia Sluzar	$ 3,000
(Scholarship)	
Mr. & Mrs. Roman Slysh & Natalie Fedynskyj Slysh	$ 100
(NaUKMA Library)	
Mr. & Mrs. George & Maria Ann Moroz Smith	$ 100
(Katherine Moroz-Krivan 30th Birthday)	
Mrs. & Mrs. Nadia Harmash & Oksana Smith	$ 100
Mr. Myroslaw Smorodsky	$ 100
(NaUKMA Library)	
Mr. & Mrs. Yaroslav Sobol	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Dr. & Mrs. Stephen & Beth Sokolyk	$ 500
Ms. Johanna Soluk	$ 25
Mr. & Mrs. John & Ulana Sos	$ 200
(NaUKMA Library $100)	
Mr. & Mrs. Alexander Z. & Maria C. Sosenko	$ 50
Mr. Wasyl Sosiak	$ 50
Mr. Stefan Stadnyk	$ 25
Dr. & Mrs. George & Irena Stasula	$ 50
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Ms.& Mr. Irena & Mykola Stawnychy	$ 25
Mrs. Arcadia Stebelsky	$ 50
Mr. Bohdan. M. Steciw	$ 200
Dr. Eugene Steckiw	$ 225
Mr. & Ms. Zenon & Romana Stepchuk	$ 25
Dr. Alexander Strilbyckyj	$ 550
Mr. & Mrs. A. & R. Strutynsky	$ 100
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. & Mrs. Jurij & Lidia Strutynsky	$ 50
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. M. Sydor	$ 100
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. Jaroslav H. Sydorenko	$ 25
Ms. Tamara Sydoriak	$ 250
Ms. Joanna Sym Lipsky	$ 500
Mr. & Mrs. Eugene & Stephanie Syrotiuk	$ 25
Dr. & Dr. George & Jaroslawa Szczerbaniuk	$ 200
Dr. & Mrs. Gregory & Helen Szczerbaniuk	$ 200
Mr. Taras G. Szmagala, Jr.	$ 100
Mr. & Mrs. Ihor & Joanne Taratusky	$ 350
Mr. & Mrs. Jorge & Olga Tatarko	$ 250
(NaUKMA Library $200)	
Mr. & Mrs. Orest & Ewa Terefenko	$ 20
Mr. Daniel Tkach	$ 150
(NaUKMA Library $100)	
Dr. & Mrs. Bohdan & Oresta Tkaczuk	$ 150
(In memory of Z.Lytwynyshyn $50)	
(In memory of D.Hryhorczuk $50)	
Ms. Lydia Tkaczuk	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Dr. & Mrs. Roman & Nadia Tratch	$ 65
Mr. & Mrs. William Young & Halyna Traversa	$ 700
(In memory of Z.Lytwynyshyn $100)	
(40th Anniversary of wedding	
D. & M.Jarosewich $100)	
Mr. V. Troshchuk	$ 50
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Mr. & Mrs. Philip & Tatiana Trotch	$ 900
Ms. Marta Turczyn	$ 10,250
(NaUKMA Library $250),	
(O.Turczyna Endowment Fund $10,000)	
Ms. Theodora Turula	$ 50
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. & Mrs. Sydir M. & Maria Tymiak	$ 40
Mr. & Mrs. Stephan & Tamara Tymkiw	$ 750
Ms. Bohdanna Tytla	$ 50
Dr. & Dr. Jaroslaw Dutkewych & Bohdana Urbanovych	$ 40
Mr. Victor S. & Nadia Vinych	$ 250
(NaUKMA Library $100)	
Mr. Ihor M. Vitkovitsky	$ 25
Ms. Myroslava Nowakiwsky Voloshin	$ 50
Ms. Yara Ripetsky Von Helbig	$ 4,000
(NaUKMA Library)	
Prof. & Prof. Roman & Zirka Voronka	$ 100
Mr. & Mrs. Laurie Gauper & Marta Voytovich	$ 250
Mr. & Mrs. Walter & Katherine Walchuk	$ 30
Dr.& Mr. Elaine S. & Max Wallenburg	$ 25
Dr. & Mrs. Victor & Paula Waluch	$ 50
Dr. Orest Wasyliw	$ 200
Mr. Maxym Wasyluk	$ 20
Mr. Bohdan & Petrusia Watral	$ 20
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Dr. & Ms. Orest Wesely	$ 250
Mr. Oleh Wesolowsky	$ 10
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. & Mrs. Victor & Maria Wojtychiw	$ 50
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. Stephan Wolanyk	$ 200
(NaUKMA Library $100)	
Mr. & Ms. Wolodymyr & Catherine Wolowodiuk	$ 200
Ms. Sophie M. Worobec	$ 100
Dr. & Mrs. George & Patricia Wyhinny	$ 100
(In memory of Z.Lytwynyshyn)	
Ms. Adrienne L. Wynarczyk	$ 25
Mr. & Mrs. Ihor Wyslotsky	$1,000
Dr. & Mrs. Michael & Roxolana Yarymovych	$ 100
Mr. George Yemetz	$ 100
Mr. & Mrs. Irenaeus & Olenka Yurchuk	$ 25
Dr. Inia I. Yevich-Tunstall	$ 50
Rev. Borys W. Zabrodsky	$ 25
Mr. & Mrs. Modest & Natalia Zacharczenko	$ 100
Mr. Roman Zajac	$ 20
(In memory of D.Hryhorczuk)	
Mr. Emil Zajlo	$ 115
(NaUKMA Library $50)	
Mr. & Mrs. Ivan & Luba Zakoworotny	$ 5,000
(NaUKMA Library)	
Dr. Sophia Zaplitny-Ttee	$ 200
Mr. Roman Zaputowycz	$ 5
Mr. & Mrs. Russell & Nancy Zguta	$ 200
Ms. Marta Zielyk	$ 25
Mr. Iwan Zinczenko	$ 25
Ms. Hanna Zyruk	$ 100
(NaUKMA Library 25)	
Dr. & Mrs. Wladimir & Rosa Zyznewsky	$ 1,000

При виявленні неточностей та помилок просимо телефонувати до Києво Могилянської Фундації, телефон 773-685-1828.

День народження...

(Закінчення зі стор. 13)

– **Юліян Бачинський** – один з найперших меценатів музею.

– Український музей – це ціла епоха. Якщо родина вклала сюди 3,5 мільйона і якщо врахувати, що чоловік – українець, а дружина – американка, але для них важливими є історія і культура українського народу, то тут коментарі зайві. Люди бачать у цьому майбутність. Просто і більш нічого. Це напрям. Це вектор. І в цьому життя. Поки ми, старше покоління, будемо жити і поки молодше покоління готове буде вчитися і переймати найкраще – цінності передадуться і збережуться. Музею, щоб він існував, потрібні кошти і не малі. Тому наша підтримка – це просто свідоме інвестування енергії коштів в культуру нашого народу.

– **Роман Лубківський** – поет, публіцист з України, давній приятель УМ.

– Музей – це дуже могутня опора світового українства. Саме тому наш Президент завжди ставить питання аби культура українців була гідно представлена в світі. Це стосується і музею, і багатьох закладів освітньої культури, зокрема УВАН, УВУ і т. д. Я знаю музей майже 30 років і бачу, якого великого зросту він досяг. Сьогодні я почув про прекрасні пляни УМ. Сподіваюся на велику виставку Святослава Гординського до 100-ліття з дня народження. Користуюся з нагоди побажати усім читачам „Свободи“ і всім гарним людям щастя, здров’я і добра.

– **Джон Стеч** – джазовий піяніст.

– Я дуже хочу відвідати Український музей в Ню-Йорку. Я сам канадець, уродженець Едмонтона, провінція Альберта. Мої баба і дідо приїхали з України ще в 1926 році. Я вже третє покоління. Але розмовляю українською мовою. І в своїй музиці залюбки використовую українські мотиви. Це моє джерело.

Ольга Миханцьо

Марія та Юліян Бачинські, одні з найперших щедрих меценатів УМ, з грамотою вдячности.

Дирекція Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч“ в Ню-Йорку під час вручення їм грамоти вдячности. Зліва стоять: Любомир Зєлик, Орест Глют, Ольга Гнатейко – голова управи УМ, Богдан Кекіш, Катерина Попович, Іван Лучечко – колишній голова управи УМ, Стефан Качарай – президент Українського Народного Союзу.

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036 **(908) 925-0717**

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
У зв’язку з розширенням компанія пошукує аҐентів до співпраці.
Доставляємо пачки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словакії.
Підбираємо пачки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Tall Free 1-800-965-7262

---

19 West 21st Street, Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 862-4747; (973) 763-8778
Fax: (908) 862-7474

ROXOLANA
International Trade, LTD
e-mail:roxolanaltd@roxolana.com
web:www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

** Додаткова оплата за доставу Існують певні обмеження.*

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості европейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україну: ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ

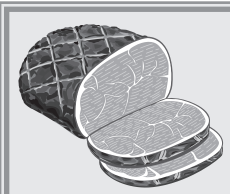
$100 - $8	$500 - $25	$900 - $45
$200 - $14	$600 - $30	$1000 - $50
$300 - $18	$700 - $35	$1500 - $75
$400 - $20	$800 - $40	$2000 - $100

Маємо ліцензію на пересилку долярів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Достава $10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., салямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна $ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставу – $10 – Західня Україна; $15 – Східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:
1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

ЙОСИФ КУПЧАК

власник
М’ясні европейські вироби

JOSEPH MEAT MARKET

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ — ВИБЕРІТЬ “СВОБОДУ”! НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ
Передплата на рік лише 55 дол.

• РІЗНЕ •

СТАНЬ ДОНОРОМ ЯЙЦЕ-КЛІТИНИ
заробиш 8,000.00 дол.

Вік кандидатів
21 – 31 років,
синьоокі, англомовні.
Тел.: (203) 323-1947
E-mail: donors@nefertility.com
nefertility.com

Life begins here®
New England Fertility Institute
GAD LAVY. M.D.,F.A.C.O.G.
Stamford, CT •1275 Summer Street
Hamden, CT • 9 Washington Avenue

• ПРАЦЯ •

Потрібна українка для домашньої праці.
Тел.: (908) 782-5451

Потрібна українка для догляду за двома хлопчиками (один у шкільному віці), 6 днів на тиждень.
Тел.: (609) 902-1127

Шукаю працю по догляду за старшою особою. Лікар, маю американську пратику, володію масажем і іншими методами лікування.
Тел.: (973) 444-3864

Потрібна жінка для опіки над 2 дітьми в Ню-Йору від понеділка до п'ятниці із замешканням, або від год. 8-ої ранку до 6-ої веч. Українська і англійська мови побажані.
Тел.: (917) 597-6083

Різдвяні вітання 2006!

Дорогі читачі!

Привітайте Ваших рідних, друзів та приятелів
з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ!

„Свобода“ радо передасть Ваші побажання в усі куточки світу!

Дати святочних видань тижневиків:

	Новий стиль	Старий стиль
„Свобода“	15 грудня	29 грудня
The Ukrainian Weekly	17 грудня	15 грудня

Спеціяльні ціни на поздоровлення:

1/16 стор.	35	дол.
1/8 стор.	50	дол.
1/4 стор.	100	дол.
1/2 стор.	200	дол.
ціла стор.	400	дол.

Приймаємо оголошення до 3 грудня 2006 р. – на новий стиль, і до 15 грудня – на старий стиль.

У справі оголошень просимо звертатися до
Марійки Осціславської, тел.: **(973) 292-9800, ext. 3040**
Fax: (973) 644-9510 • E-mail: adsukrpubl@att.net
Чеки виписувати на адресу: „Svoboda“ або „The Ukrainian Weekly“
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn,Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

До сороковин відходу д-ра Любомира Кузьмака

Д-р Любомир Кузьмак відійшов від нас передчасно і лишив по собі порожнечу, яка не буде заповнена ніким. В додатку до близької родини і приятелів, за ним тужить громада, яку він лікував багато років.

Я свої спомини пишу під кутом оборони прав людини, бо така мені припала роля в житті. Мені щастило знати доктора і подивляти його зблизька як людину, громадянина, відданого людям.

21 листопада припав 40-ий день по його смерті, яка сталася 12 жовтня ц. р. Д-р Л. Кузьмак народився 2 серпня 1929 року в Балигороді, на Лемківщині. Він був не тільки хірургом, а й дослідником нових методів операцій в хірургії. Він виступав з доповідями на медичних з’їздах в США, Европі, зокрема в Україні. Д-р Л. Кузьмак лікував також пацієнтів з буденними хворобами, які масово приходили до нього і часто-густо він не брав від них винагороди.

Люди, які приїжджали з України чи з Польщі, горнулися до нього. Тут слід згадати про колишнього дисидента генерала Петра Григоренка, який приїхав з родиною до США з Москви на лікування і якому відібрали громадянство СССР, замкнули дорогу додому. Це сталося прикінці 1970-их років.

Генерал П. Григоренко був один з перших дисидентів в СССР, який під час зїзду Компартії виступив проти режиму. За цей протест генерал був проголошений божевільним. П. Григоренко не мав грошей на лікування і прожиток. Д-р Л. Кузьмак полагодив йому безкоштовне лікування в шпиталі, знайшов лікарів, які погодилися безкоштовно його оперувати і лікувати. Коли д-р Л. Кузьмак зорієнтувався, що генерал не має відповідної нічної білизни, він особисто купив генералові усе необхідне, бо ніхто з нас не здогадався це зробити. Коли генерал одужав і вийшов із шпиталю, д-р Л. Кузьмак улаштував йому прийняття у своєму гостинному домі, на яке запросив лікарів, котрі лікували генерала, щоб в цей спосіб їм віддячити. На прийнятті гостей частували дівчата в народних строях. Це є тільки один зразок його жертвенности і ентузіязму, а таких справ було багато.

Д-р Л. Кузьмак дуже любив українське народне мистецтво. В його домі є вистави гуцульської кераміки, картини українських художників, сам особисто він носив вишивані краватки, яким дивувалися його колеґи. Він був веселий, усміхнений, гостинний, любив людей, був рухливий і працьовитий.

За його поміч людям і політичним в’язням і дисидентам організація Американців в обороні людських прав в Україні (АГРУ) влаштувала йому бенкет в 1989 році, на який прийшло понад 300 гостей. Цей бенкет був виявом подяки за його відданість і працю для громади. Він назавжди залишиться у наших серцях і пам’ять про нього буде вічна.

Божена Ольшанівська

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 28 жовтня 2006 р. на 91-му році життя відійшов у вічність

СВ. П.

ІВАН РОМАНИШИН

нар 16 травня 1915 р. у Нюарку, Н.Дж.
адвокат, який спеціялізувався в американсько-українських справах, колишній заступник прокурора в Essex County, NJ

Св. п. Іван Романишин був випускником Rutgers College and Law School та працював для Trident Savings and Loan у Нюарку. Закінчив свою адвокатську кар'єру в 2001 р.

Св. п. І. Романишин був колишнім головою Ukrainian Youth League of North America, Ukrainian University Society of New Jersey та Ukrainian Republican Committee of New Jersey. Був одним із провідників в УНСоюзі, та засновником українського журналу „Trend“. Колишній голова „Army Relief Committee of Newark“. Служив в американському летунстві під час Другої світової війни.

Залишив у глибокому смутку:
дружину – МИЛДРЕД
дітей – ДЖЕФРИ та ДЖОЕН

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів пожертви можна складати на
St. Barnabas Hospice and Palliative Center,
95 Old Short Hills Road , Wests Orange, NJ 07052

Ділимось сумною та болючою вісткою, що в неділю 8 жовтня 2006 року по дуже тяжкій недузі відійшла у вічність, проживши 66 років, наша улюблена ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

СВ. П.

маґістер ЗЕНЯ ПАНЧИШИН
з дому КРУК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулись в українській католицькій церкві Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі, Огайо. Тлінні останки похоронені на цвинтарі Покрова Пресвятої Богородиці.

В глибокому смутку залишились:
муж – СТЕПАН
донька – НАТАЛЯ з мужем КРІСТОФОМ
син – АНДРІЙ
внучка – МІЯ
внук – СТЕПАН
та ближча і дальша родина та приятелі в Америці, Україні, Канаді, Франції і в Польщі.

Вічна Її пам’ять!

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
з приводу сорокового дня після смерти
вшановує пам'ять і споминає

СВ.П.

інж. ЮРІЯ ГОНЧАРЕНКА

колишнього Голову ТУІА та довголітнього члена ТУІА - Ню Йорк.
Висловлюємо глибоке співчуття родині та знайомим Покійного в Америці, Канаді та Україні.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА ТУІА

---

15 грудня цього року минає
ПЕРША БОЛЮЧА РІЧНИЦЯ
коли з волі Всевишнього закінчив свій життєвий шлях
мій найдорожчий МУЖ

СВ. П.

д-р ветеринарії

ЯРОСЛАВ М. ҐЕЛЕТА

СЛУЖБА БОЖА
буде відправлена

в церкві св. Тройці у Силвер Спрінґ, Мд.

Прошу згадати Покійного у своїх молитвах.

Дружина – Богданна Ґелета

З невимовним сумом родина повідомляє, що в неділю, 19 листопада 2006 р. на 54-му році життя відійшов у вічність БАТЬКО СИН і ВУЙКО

СВ. П.

БОГДАН ЧАЙКІВСЬКИЙ

нар. 21 червня 1953 р. в Tourquin, France.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 25 листопада 2006 р. в церкві Благовіщення Пресвятої Діви Марії у Мелровз Парк, Па., а відтак на цвинтарі св. Марії у Дженкінтавні, Па.

Залишилися в глибокому смутку:

дружина – МАРТА
сини – МАРКО і РОМАН
батьки – ЛЮДМИЛА і ЗЕНОН
брат – ЮРКО з дружиною АНІТОЮ і дітьми АНДРІЄМ і ДАНИЛОМ
брат дружини – КОНСТАНТИН з дружиною МАРІЄЮ і дітьми ДИМІТРІЄМ і МИКОЛОЮ
сваха – ІВАННА ВОЗНА

Світла Його пам'ять буде вічно з нами!

Тихо спи без тривог!

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ“ Філядельфія

Повідомляє своїх членів та громаду, що 19-го листопада 2006 р. відійшов у вічність

колишній член Дирекції

СВ. П.

БОГДАН ЧАЙКІВСЬКИЙ

Родині та знайомим Покійного складаємо щиросердечні співчуття

Вічна Йому пам'ять!

Дирекція, провід та працівники Української Федеральної Кредитової Кооперативи „САМОПОМІЧ“

Ділимося сумною вісткою, що 30 жовтня 2006 р., після тяжкої недуги, відійшов у Божу вічність на 88-му році життя

СВ. П.

ВАСИЛЬ ІВАНОЧКО

У глибокому смутку залишилися:
дружина – ЛІДІЯ
приятелі і знайомі
родина в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У БОЖУ ВІЧНІСТЬ

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

відбудеться в п'ятницю, 8 грудня о год. 9:30 ранку

в церкві св. Юра в Ню-Йорку.

З глибоким болем і смутком повідомляємо, що з волі Всевишнього відійшов у Божу вічність 25 листопада 2006 р. в Бафало, Н.Й. наш найдорожчий БАТЬКО, ДІДО і ВУЙКО

СВ. П.

ФЕДІР ІСКАЛО

нар. 30 листопада 1924 р. в селі Боневичі в Україні.

Похоронні відправи відбулися 28 листопада 2006 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Кенморі, Н.Й. Тлінні останки похоронені на цвинтарі Мт. Олівент біля могили покійної дружини Емми.

У глибокому смутку залишилися:

син – ОРЕСТ
дочка – РОЗАННА з чоловіком ҐЕРІ МОНТЕРОССО
внуки – РАЄН, ІВАН і ПЕТРО КЕНФІЛД
братова – МАРІЯ ІСКАЛО
братаниця – ОЛЯ з чоловіком ҐРЕҐОМ КОННЕЛЛ
братанок – БОГДАН з дружиною ДОРОЮ
та дальша родина в Україні, ЗСА і Німеччині.

Вічна Йому пам'ять!

З волі Всевишнього відійшов у вічність невіджалуваний

СВ. П.

ОСИП КЛАДКО

нар. 1 липня 1920 р. в Ходорові.

Абсольвент Богословської Академії у Львові та Гіршберґу, бібліотекар Stanford University Library і Hoover Institution, активний провідник і член української громади в Північній Каліфорнії.
Похований 27 листопада 2006 р. в Santa Clara Mission Cemetery.

Осиротив дружину Любу та дальшу родину в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів можна складати пожертви на Harvard Ukrainian Studies Fund.
